

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 198

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

30 lipca 2009

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 686/2009 z dnia 29 lipca 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 687/2009 z dnia 29 lipca 2009 r. uchylające rozporządzenia (WE) nr 877/2008, (WE) nr 878/2008 i (WE) nr 879/2008 otwierające stały przetarg na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji 3

DYREKTYWY

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/58/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie urządzenia sprzęgającego oraz biegu wstecznego kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ 4

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/59/WE z dnia 13 lipca 2009 r. odnosząca się do lusterek wstecznych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ 9

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/60/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie maksymalnej prędkości konstrukcyjnej oraz skrzyń ładunkowych kołowych ciągników rolniczych i leśnych (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾ 15

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/62/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych (Wersja ujednolicona) ⁽¹⁾	20
★ Dyrektywa Komisji 2009/85/WE z dnia 29 lipca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia kumatetralylu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	28
★ Dyrektywa Komisji 2009/86/WE z dnia 29 lipca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fenpropimorfu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	31
★ Dyrektywa Komisji 2009/87/WE z dnia 29 lipca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia indoksakarbu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy ⁽¹⁾	35

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2009/574/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Barbadosem, Belize, Federacją Saint Kitts i Nevis, Jamajką, Królestwem Suazi, Kooperacyjną Republiką Gujany, Republiką Kenii, Republiką Konga, Republiką Madagaskaru, Republiką Malawi, Republiką Mauritiusa, Republiką Mozambiku, Republiką Surinamu, Republiką Trynidadu i Tobago, Republiką Ugandy, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiką Wysp Fidżi, Republiką Zambii, Republiką Zimbabwe i Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r. oraz w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w tych samych okresach dostaw	39
--	----

Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Barbadosem, Belize, Federacją Saint Kitts i Nevis, Jamajką, Królestwem Suazi, Kooperacyjną Republiką Gujany, Republiką Kenii, Republiką Konga, Republiką Madagaskaru, Republiką Malawi, Republiką Mauritiusa, Republiką Mozambiku, Republiką Surinamu, Republiką Trynidadu i Tobago, Republiką Ugandy, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiką Wysp Fidżi, Republiką Zambii, Republiką Zimbabwe i Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r.	41
---	----

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 686/2009

z dnia 29 lipca 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	27,8
	XS	31,8
	ZZ	29,8
0707 00 05	MK	23,0
	TR	100,7
	ZZ	61,9
0709 90 70	TR	97,3
	ZZ	97,3
0805 50 10	AR	63,1
	UY	48,3
	ZA	64,0
	ZZ	58,5
0806 10 10	EG	147,0
	MA	186,8
	TR	130,8
	ZA	114,6
	ZZ	144,8
0808 10 80	AR	77,3
	BR	89,3
	CL	89,7
	CN	81,7
	NZ	87,6
	US	105,4
	ZA	90,8
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	90,9
	CL	77,9
	TR	138,6
	ZA	109,7
	ZZ	104,3
0809 10 00	TR	154,2
	ZZ	154,2
0809 20 95	CA	324,1
	TR	252,9
	US	270,6
	ZZ	282,5
0809 30	TR	152,8
	ZZ	152,8
0809 40 05	BA	39,5
	ZZ	39,5

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 687/2009**z dnia 29 lipca 2009 r.****uchylające rozporządzenia (WE) nr 877/2008, (WE) nr 878/2008 i (WE) nr 879/2008 otwierające stały przetarg na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. d) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniami Komisji (WE) nr 877/2008 ⁽²⁾, (WE) nr 878/2008 ⁽³⁾ i (WE) nr 879/2008 ⁽⁴⁾ otwarto stałe przetargi na odsprzedaż na rynek Wspólnoty, odsprzedaż do celów przemysłowych i odsprzedaż z przeznaczeniem na wywóz cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji.
- (2) Całkowita maksymalna ilość cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych dostępna do odsprzedaży wynosiła 345 539 ton. Po odsprzedaży w ramach przetargów otwartych od dnia 1 października 2008 r. pozostała jedynie ilość 34 081 ton niesprzedanego cukru.
- (3) Załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 983/2008 z dnia 3 października 2008 r. przyjmującego plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2009 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrze-

bujące we Wspólnocie ⁽⁵⁾ przewiduje możliwość wycofania całkowitej ilości 119 687 ton cukru z zapasów interwencyjnych Wspólnoty z przeznaczeniem dla osób najbardziej potrzebujących.

- (4) W odniesieniu do planu dystrybucji żywności osobom najbardziej potrzebującym na 2010 r., całkowite ilości cukru potrzebnego państwom członkowskim przekraczają obecnie dostępne ilości. Należy zatem zachować całą pozostającą ilość zapasów interwencyjnych cukru i zamknąć stały przetarg na odsprzedaż cukru z zapasów interwencyjnych.
- (5) Należy uchylić rozporządzenia (WE) nr 877/2008, (WE) nr 878/2008 i (WE) nr 879/2008.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym uchyła się rozporządzenia (WE) nr 877/2008, (WE) nr 878/2008 i (WE) nr 879/2008.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 241 z 10.9.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 241 z 10.9.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 241 z 10.9.2008, s. 13.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2008, s. 3.

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/58/WE

z dnia 13 lipca 2009 r.

w sprawie urządzenia sprzęgającego oraz biegu wstecznego kołowych ciągników rolniczych lub leśnych

(Wersja ujednolicona)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 79/533/EWG z dnia 17 maja 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do urządzenia sprzęgającego oraz biegu wstecznego kołowych ciągników rolniczych lub leśnych ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać sporządzona jej wersja ujednolicona.
- (2) Dyrektywa 79/533/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw dotyczących systemu homologacji typu WE, o którym mowa w dyrektywie Rady 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych, zastąpionej dyrektywą 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi ⁽⁵⁾, w której określono normy techniczne dotyczące projektowania i budowy ciągników rolniczych i leśnych odnoszące się do układów kierowniczych. Te normy techniczne dotyczą zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich, w celu umożliwienia stosowania procedury homologacji typu WE, o której mowa

w dyrektywie 2003/37/WE, odnośnie do każdego typu ciągnika. W związku z tym przepisy ustanowione dyrektywą 2003/37/WE odnoszące się do ciągników rolniczych i leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi stosuje się do niniejszej dyrektywy.

- (3) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Na użytek niniejszej dyrektywy „ciągnik” (rolniczy lub leśny) oznacza pojazd silnikowy, wyposażony w koła lub gąsienice, posiadający co najmniej dwie osie, którego główna funkcja polega na mocy pociągowej i który został specjalnie skonstruowany w celu holowania, pchania, przewożenia lub napędzania niektórych narzędzi, maszyn lub przyczep, przeznaczonych do stosowania w rolnictwie lub leśnictwie. Może on być wyposażony w celu przewożenia rzeczy i osób.

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie jedynie do ciągników określonych w ust. 1, które są wyposażone w ogumienie pneumatyczne oraz maksymalną prędkość konstrukcyjną między 6 a 40 km/godz.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie nie mogą odmówić udzielenia homologacji typu WE, wydania dokumentu określonego w art. 2 lit. u) dyrektywy 2003/37/WE lub udzielenia homologacji krajowej w odniesieniu do typu ciągnika z przyczyn odnoszących się do urządzenia sprzęgającego oraz biegu wstecznego, jeżeli spełniają one wymogi określone w załącznikach I i II.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2008, s. 21.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2007 r. (Dz.U. C 323 E z 18.12.2008, s. 57) i decyzja Rady z dnia 22 czerwca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 13.6.1979, s. 20.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik III część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 171 z 9.7.2003, s. 1.

2. Państwa członkowskie nie mogą wydać dokumentu określonego w art. 2 lit. u) dyrektywy 2003/37/WE w odniesieniu do typu ciągnika, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie mogą odmówić udzielenia homologacji krajowej w odniesieniu do typu ciągnika, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Państwa członkowskie nie mogą odmówić rejestracji ciągnika ani zakazać jego sprzedaży, początkowego wprowadzenia do ruchu lub użytkowania z przyczyn odnoszących się do urządzenia sprzęgającego oraz biegu wstecznego, jeśli spełniają one wymogi określone w załącznikach I i II.

Artykuł 4

Zmiany niezbędne w celu dostosowania do postępu technicznego wymogów określonych w załącznikach I i II przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2003/37/WE.

Artykuł 5

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Dyrektywa 79/533/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku III część A, zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

URZĄDZENIE SPRZĘGAJĄCE

1. **Liczba**

Każdy ciągnik musi posiadać specjalne urządzenie, do którego jest możliwe zaczepienie sprzęgu w celach holowniczych, takiego jak dyszel holowniczy lub lina holownicza.

2. **Położenie**

Urządzenie musi być zamontowane z przodu ciągnika, który musi być wyposażony w sworzeń łączący.

3. **Konstrukcja**

Urządzenie typu szczękowego. Wycięcie w środku sworznia zamykającego musi wynosić $60\text{ mm} + 0,5/-1,5\text{ mm}$, a głębokość szczęk mierzona od środka sworznia musi wynosić $62\text{ mm} \pm 0,5\text{ mm}$.

Sworzeń musi mieć średnicę $30 + 1,5\text{ mm}$ i być wyposażony w urządzenie zapobiegające przed opuszczeniem przez niego swego miejsca podczas używania. Urządzenie zabezpieczające nie może być zdejmowane.

Tolerancja $+1,5\text{ mm}$, o której mowa powyżej, nie powinna być traktowana jako tolerancja przy produkcji, ale jako dopuszczalne odstępstwo w wymiarach bolców różnych konstrukcji.

ZAŁĄCZNIK II

BIEG WSTECZNY

Wszystkie ciągniki muszą być wyposażone w urządzenie jazdy wstecznej, które może być obsługiwane z pozycji roboczej kierowcy.

ZAŁĄCZNIK III

Część A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 6)

Dyrektywa Rady 79/533/EWG
(Dz.U. L 145 z 13.6.1979, s. 20)

Dyrektywa Rady 82/890/EWG
(Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 45)

jedynie w stosunku do odesłań zawartych w art. 1 ust. 1
dyrektywy 79/533/EWG

Dyrektywa 97/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 277 z 10.10.1997, s. 24)

jedynie w stosunku do odesłań zawartych w art. 1 tiret
pierwsze dyrektywy 79/533/EWG

Dyrektywa Komisji 1999/58/WE
(Dz.U. L 148 z 15.6.1999, s. 37)

Część B

Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania

(o których mowa w art. 6)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
79/533/EWG	21 listopada 1980 r.	—
82/890/EWG	21 czerwca 1984 r.	—
97/54/WE	22 września 1998 r.	23 września 1998 r.
1999/58/WE	30 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾	—

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 dyrektywy 1999/58/WE:

„1. Z dniem 1 lipca 2000 r. państwa członkowskie nie mogą:

- odmówić udzielenia homologacji typu WE, wydania dokumentu przewidzianego w art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 74/150/ EWG albo przyznania krajowej homologacji typu w odniesieniu do typu ciągnika, lub
- zabronić wprowadzenia do użytkowania ciągników,

jeśli ciągniki te spełniają wymagania dyrektywy 79/533/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

2. Z dniem 1 stycznia 2001 r. państwa członkowskie:

- nie mogą wydawać dokumentu przewidzianego w art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 74/150/EWG w odniesieniu do ciągnika, który nie spełnia wymagań dyrektywy 79/533/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą,
- mogą odmówić przyznania krajowej homologacji typu w odniesieniu do ciągników, które nie spełniają wymagań dyrektywy 79/533/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.”

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 79/533/EWG	Dyrektywa 1999/58/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 2	Artykuł 1
		Artykuł 2
Artykuł 3		Artykuł 3
Artykuł 4		Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1		—
Artykuł 5 ust. 2		Artykuł 5
—		Artykuł 6 i 7
Artykuł 6		Artykuł 8
Załącznik I		Załącznik I
Załącznik II		Załącznik II
—		Załącznik III
—		Załącznik IV

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/59/WE**z dnia 13 lipca 2009 r.****odnosząca się do lusterek wstecznych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych****(Wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 74/346/EWG z dnia 25 czerwca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do lusterek wstecznych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości tej dyrektywy należy ją zatem ujednolicić.

(2) Dyrektywa 74/346/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw dotyczących systemu homologacji typu WE przewidzianego w dyrektywie Rady 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi ⁽⁵⁾ i określa normy techniczne dotyczące projektowania i budowy ciągników rolniczych i leśnych odnoszące się do układów kierowniczych. Te normy techniczne dotyczą zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich, w celu umożliwienia stosowania dla wszystkich typów ciągników procedury homologacji typu WE, przewidzianej

w dyrektywie 2003/37/WE. W związku z tym przepisy dyrektywy 2003/37/WE odnoszące się do ciągników rolniczych i leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi stosują się do niniejszej dyrektywy.

(3) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. „Ciągnik rolniczy lub leśny” oznacza każdy pojazd silnikowy, wyposażony w koła lub gąsienice, posiadający co najmniej dwie osie, którego główna funkcja polega na mocy pociągowej i który został specjalnie skonstruowany w celu holowania, pchania, przewożenia lub napędzania niektórych narzędzi, maszyn lub przyczep, przeznaczonych do stosowania w rolnictwie lub leśnictwie. Może on być wyposażony w celu przewożenia rzeczy i osób.

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie jedynie do ciągników określonych w ust. 1, które są wyposażone w ogumienie pneumatyczne i posiadają maksymalną prędkość konstrukcyjną między 6 a 40 km/godz.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie nie mogą odmówić udzielenia homologacji typu WE, wydania dokumentu przewidzianego w art. 2 lit. u) dyrektywy 2003/37/WE lub udzielenia homologacji krajowej w odniesieniu do typu ciągnika z przyczyn odnoszących się do lusterek wstecznych, jeżeli spełniają one wymogi określone w załączniku I.

2. Państwa członkowskie nie mogą wydawać dokumentu przewidzianego w art. 2 lit. u) dyrektywy 2003/37/WE w odniesieniu do typu ciągnika, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu ciągnika, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 27.10.2007, s. 31.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z 25 września 2007 r. (Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 67) i decyzja Rady z dnia 22 czerwca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 15.7.1974, s. 1.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 171 z 9.7.2003, s. 1.

Artykuł 3

Państwa członkowskie nie mogą odmówić rejestracji ciągnika ani zakazać jego sprzedaży, pierwszego wprowadzenia do eksploatacji lub użytkowania z przyczyn odnoszących się do lusterek wstecznych, jeśli spełniają one wymogi określone w załączniku I.

Artykuł 4

Zmiany niezbędne w celu dostosowania do postępu technicznego wymogów określonych w załączniku I przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2003/37/WE.

Artykuł 5

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Dyrektywa 74/346/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku II część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II części B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. DEFINICJE

- 1.1. „Lusterko wsteczne” oznacza każde urządzenie, którego celem jest dawanie wyraźnego odbicia widoku do tyłu, w polu widzenia określonym geometrycznie w ppkt 2.5, które, w rozsądnych granicach, nie jest przesłonięte przez części składowe ciągnika lub przez jego pasażerów. Dodatkowe lusterka i lusterka wsteczne przeznaczone do obserwowania narzędzi podczas pracy w polu nie muszą podlegać homologacji, ale muszą być umieszczone zgodnie z wymogami dotyczącymi montażu określonymi w ppkt 2.3.3–2.3.5.
- 1.2. „Lusterko wsteczne wewnętrzne” oznacza urządzenie określone w ppkt 1.1, które znajduje się w kabinie lub na ramie ciągnika.
- 1.3. „Lusterko wsteczne zewnętrzne” oznacza urządzenie określone w ppkt 1.1, które jest zamontowane na dowolnej części zewnętrznej karoserii ciągnika.
- 1.4. „Klasa lusterek wstecznych” oznacza wszystkie lusterka mające jedną lub więcej cech wspólnych lub funkcji. Lusterka wsteczne wewnętrzne zgrupowane są w klasie I, lusterka wsteczne zewnętrzne w klasie II.

2. WYMOGI DOTYCZĄCE MONTAŻU

2.1. *Ogólne*

- 2.1.1. Ciągniki mogą być wyposażone jedynie w lusterka klasy I i II posiadające znak homologacji typu WE ustanowiony w dyrektywie 2003/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do homologacji typu urządzeń służących do pośredniego widzenia oraz pojazdów wyposażonych w te urządzenia, zmieniająca dyrektywę 70/156/EWG i uchylająca dyrektywę 71/127/EWG ⁽¹⁾.

- 2.1.2. Lusterka wsteczne muszą być zamontowane w taki sposób, aby nie zmieniały pozycji podczas normalnych warunków jazdy.

2.2. *Liczba*

Wszystkie ciągniki są wyposażone w przynajmniej jedno lewe lusterko wsteczne zewnętrzne w państwach członkowskich, w których obowiązuje ruch prawostronny, oraz prawe w państwach członkowskich, w których obowiązuje ruch lewostronny.

2.3. *Położenie*

- 2.3.1. Lusterko wsteczne zewnętrzne musi być tak umieszczone, aby kierujący pojazdem, siedząc na siedzeniu kierowcy w normalnej pozycji roboczej, wyraźnie widział część drogi określoną w ppkt 2.5.
- 2.3.2. Lusterko wsteczne zewnętrzne musi być widoczne przez tę część przedniej szyby, która wycierana jest przez wycieraczkę lub przez boczne okna, jeżeli ciągnik takie posiada.
- 2.3.3. Lusterko wsteczne zewnętrzne nie może wystawać poza zewnętrzne nadwozie ciągnika lub ciągnika z przyczepą bardziej niż jest to konieczne do uzyskania pola widzenia określonego w ppkt 2.5.
- 2.3.4. W przypadku gdy przy obciążonym ciągniku dolna krawędź lusterka wstecznego zewnętrznego znajduje się na wysokości poniżej 2 m nad ziemią, to lusterko wsteczne nie może wystawać więcej niż 0,20 m poza całkowitą szerokość ciągnika lub ciągnika z przyczepą mierzonego bez lusterek wstecznych.
- 2.3.5. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w ppkt 2.3.3 i 2.3.4 lusterka mogą wystawać poza dopuszczalną maksymalną szerokość ciągnika.

2.4. *Regulacja*

- 2.4.1. Musi istnieć możliwość regulacji każdego wewnętrznego lusterka wstecznego z miejsca kierowcy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 25 z 29.1.2004, s. 1.

2.4.2. Kierujący pojazdem musi mieć możliwość ustawienia zewnętrznego lusterka wstecznego nie opuszczając miejsca kierowcy. Lusterko jednakże może być blokowane w danej pozycji od zewnątrz.

2.4.3. Wymogi określone w ppkt 2.4.2 nie mają zastosowania do zewnętrznych lusterek wstecznych, które po złożeniu są przywracane automatycznie do ich pierwotnej pozycji lub też mogą zostać do niej przywrócone bez użycia narzędzi.

2.5. *Widoczność*

2.5.1. Państwa członkowskie, w których obowiązuje ruch prawostronny

Widoczność lewego zewnętrznego lusterka wstecznego musi być taka, aby kierowca widział do tyłu przynajmniej tę płaską część drogi aż po horyzont, która znajduje się na lewo od płaszczyzny równoległej do pionowej wzdłużnej płaszczyzny symetrii ciągnika i która przechodzi przez najbardziej wysunięty na lewo punkt całkowitej szerokości ciągnika lub ciągnika z przyczepą.

2.5.2. Państwa członkowskie, w których obowiązuje ruch lewostronny

Widoczność prawego zewnętrznego lusterka wstecznego musi być taka, aby kierowca widział do tyłu przynajmniej tę płaską część drogi aż po horyzont, która znajduje się na prawo od płaszczyzny równoległej do pionowej wzdłużnej płaszczyzny symetrii ciągnika, i która przechodzi przez najbardziej wysunięty na prawo punkt całkowitej szerokości ciągnika lub ciągnika z przyczepą.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian
(o których mowa w art. 6)**

Dyrektywa Rady 74/346/EWG
(Dz.U. L 191 z 15.7.1974, s. 1)

Dyrektywa Rady 82/890/EWG
(Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 45)

jedynie w odniesieniu do art. 1 ust. 1 dyrektywy 74/346/EWG

Dyrektywa 97/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 277 z 10.10.1997, s. 24)

jedynie w odniesieniu do art. 1 tiret pierwsze dyrektywy 74/346/EWG

Dyrektywa Komisji 98/40/WE
(Dz.U. L 171 z 17.6.1998, s. 28)

CZĘŚĆ B

**Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania
(o których mowa w art. 6)**

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
74/346/EWG	2 stycznia 1976 r.	—
82/890/EWG	22 czerwca 1984 r.	—
97/54/WE	22 września 1998 r.	23 września 1998 r.
98/40/WE	30 kwietnia 1999 r. ⁽¹⁾	—

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 dyrektywy 98/40/WE:

„1. Od dnia 1 maja 1999 r. państwa członkowskie nie mogą:

- odmówić, w odniesieniu do typu ciągnika, udzielenia homologacji typu WE, wydania dokumentu określonego w art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 74/150/EWG lub udzielenia krajowej homologacji typu, lub
- zakazać dopuszczenia do ruchu ciągników, jeżeli te ciągniki spełniają wymogi dyrektywy 74/346/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

2. Od dnia 1 października 1999 r. państwa członkowskie:

- nie mogą już wydawać dokumentów określonych w art. 10 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 74/150/EWG w odniesieniu do typu ciągnika, który nie spełnia wymogów dyrektywy 74/346/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą,
- mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu w odniesieniu do typu ciągnika, który nie spełnia wymogów dyrektywy 74/346/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.”

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 74/346/EWG	Dyrektywa 98/40/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 2	Artykuł 1
		Artykuł 2
Artykuł 3 i 4		Artykuł 3 i 4
Artykuł 5 ust. 1		—
Artykuł 5 ust. 2		Artykuł 5
—		Artykuł 6
—		Artykuł 7
Artykuł 6		Artykuł 8
Załącznik		Załącznik I
—		Załącznik II
—		Załącznik III

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/60/WE**z dnia 13 lipca 2009 r.****w sprawie maksymalnej prędkości konstrukcyjnej oraz skrzyń ładunkowych kołowych ciągników rolniczych i leśnych****(Wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 74/152/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do maksymalnej prędkości konstrukcyjnej oraz skrzyń ładunkowych kołowych ciągników rolniczych lub leśnych ⁽³⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jasności i zrozumiałości tej dyrektywy należy ją zatem ujednolicić.
- (2) Dyrektywa 74/152/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw dotyczących systemu homologacji typu WE, przewidzianego w dyrektywie Rady 74/150/EWG z dnia 4 marca 1974 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu kołowych ciągników rolniczych lub leśnych, zastąpionej przez dyrektywę 2003/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie homologacji typu ciągników rolniczych lub leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami i oddzielnymi zespołami technicznymi ⁽⁵⁾ i określa normy techniczne dotyczące projektowania i budowy ciągników rolniczych i leśnych w odniesieniu do maksymalnej prędkości konstrukcyjnej oraz skrzyń ładunkowych. Te normy techniczne dotyczą zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w celu umożliwienia stosowania dla wszystkich typów ciągników procedury homologacji typu WE, przewidzianej w dyrektywie 2003/37/WE. W związku z tym przepisy dyrektywy 2003/37/WE odnoszące się do ciągników rolniczych i leśnych, ich przyczep i wymiennych holowanych maszyn, łącznie z ich układami, częściami

i oddzielnymi zespołami technicznymi stosują się do niniejszej dyrektywy.

- (3) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Ciągnik (rolniczy lub leśny) oznacza każdy pojazd silnikowy wyposażony w koła lub gąsienice, mający co najmniej dwie osie, którego główna funkcja polega na mocy pociągowej i który został specjalnie skonstruowany w celu holowania, pchania, przewożenia lub napędzania niektórych narzędzi, maszyn lub przyczep, przeznaczonych do stosowania w rolnictwie lub leśnictwie. Może on być wyposażony w celu przewożenia rzeczy i osób.

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie jedynie do ciągników określonych w ust. 1, które są wyposażone w ogumienie pneumatyczne oraz mają maksymalną prędkość konstrukcyjną między 6 a 40 km/godz.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie nie mogą odmówić udzielenia homologacji typu WE, wydania dokumentu przewidzianego w art. 2 lit. u) dyrektywy 2003/37/WE lub udzielenia krajowej homologacji typu ciągnika, z przyczyn odnoszących się do maksymalnej prędkości konstrukcyjnej lub skrzyń ładunkowych, jeżeli spełniają one wymogi określone w załączniku I.

2. Państwa członkowskie nie mogą wydawać dokumentu przewidzianego w art. 2 lit. u) dyrektywy 2003/37/WE w odniesieniu do typu ciągnika, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu ciągnika, który nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Państwa członkowskie nie mogą odmówić rejestracji ani zakazać sprzedaży ciągników, pierwszego wprowadzenia ich do eksploatacji lub użytkowania z przyczyn odnoszących się do maksymalnej prędkości konstrukcyjnej lub skrzyń ładunkowych, jeśli spełniają one wymogi określone w załączniku I.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 13.7.2007, s. 37.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. (Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 74) oraz decyzja Rady z dnia 22 czerwca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.1974, s. 33.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II, część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 171 z 9.7.2003, s. 1.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie nie mogą zakazać ani nakazać montowania na ciągnikach skrzyń ładunkowych.
2. Państwa członkowskie nie mogą zakazać przewozu na skrzyniach ładunkowych produktów, które zezwalają przewozić na przyczepach używanych do celów rolniczych lub leśnych. W granicach przewidzianych przez producenta dozwolone jest maksymalne obciążenie wynoszące przynajmniej 80 % ciężaru ciągnika gotowego do jazdy.

Artykuł 5

Zmiany niezbędne w celu dostosowania do postępu technicznego wymogów określonych w załączniku I przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 20 ust. 3 dyrektywy 2003/37/WE.

Artykuł 6

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 7

Dyrektywa 74/152/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku II część A, traci moc, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów

transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING

Przewodniczący

W imieniu Rady

E. ERLANDSSON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Maksymalna prędkość konstrukcyjna

- 1.1. Podczas badań do celów homologacji typu średnią prędkość mierzy się na torze prostym, który ciągnik pokonuje w obu kierunkach ze startu lotnego. Nawierzchnia testowa jest utwardzona, płaska i przynajmniej o długości 100 m; może mieć nachylenia nie większe niż 1,5 %.
- 1.2. Podczas badania ciągnik jest nieobciążony i gotowy do jazdy bez ciężarów balastowych lub specjalnego wyposażenia, ciśnienie w ogumieniu jest zgodne z określonym dla ruchu drogowego.
- 1.3. Podczas badania ciągnik jest wyposażony w nowe opony pneumatyczne o największym promieniu jezdnym przewidzianym przez producenta dla ciągnika.
- 1.4. W czasie badania stosowane jest przełożenie skrzyni biegów, na którym pojazd osiąga największą prędkość, a przepustnica jest całkowicie otwarta.
- 1.5. W celu wzięcia pod uwagę różnych nieuniknionych pomyłek wynikających zasadniczo z technik pomiaru oraz ze zwiększenia prędkości obrotowej silnika z częściowym obciążeniem wynik przekraczający maksymalną prędkość konstrukcyjną o 3 km/h jest akceptowany w badaniu homologacyjnym.
- 1.6. Aby władze właściwe dla homologacji typu ciągników mogły obliczyć ich maksymalną teoretyczną prędkość, producent określa jako wzór przełożenie skrzyni biegów, rzeczywisty ruch do przodu kół napędowych odpowiadający jednemu całkowitemu obrotowi oraz liczbę obrotów na minutę przy maksymalnej mocy wyjściowej i całkowicie otwartej przepustnicy oraz regulatorem prędkości obrotowej, jeżeli jest zamontowany, ustawionym zgodnie ze wskazaniami producenta.

2. Skrzynie ładunkowe

- 2.1. Środek ciężkości skrzyni znajduje się między osiami.
 - 2.2. Wymiary skrzyni są takie, aby:
 - długość nie przekraczała 1,4 raza rozstawu kół przednich lub tylnych ciągnika, w zależności od tego, który z nich jest większy,
 - szerokość nie przekraczała maksymalnej całkowitej szerokości ciągnika bez wyposażenia.
 - 2.3. Skrzynia jest położona symetrycznie w stosunku do wzdłużnej płaszczyzny symetrii ciągnika.
 - 2.4. Wysokość skrzyni ładunkowej nad ziemią nie przekracza 150 cm.
 - 2.5. Typ skrzyni i sposób jej montowania są takie, aby przy normalnym obciążeniu widoczność kierowcy była odpowiednia, a różne obowiązkowe urządzenia oświetleniowe i sygnalizacji świetlnej mogły właściwie funkcjonować.
 - 2.6. Skrzynię ładunkową można zdejmować; jest ona przymocowana do ciągnika w taki sposób, aby uniknąć ryzyka przypadkowego odłączenia.
-

ZAŁĄCZNIK II

Część A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(o których mowa w art. 7)

Dyrektywa Rady 74/152/EWG
(Dz.U. L 84 z 28.3.1974, s. 33)

Dyrektywa Rady 82/890/EWG
(Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 45)

jedynie w zakresie, w jakim art. 1 ust. 1 odnosi się
do przepisów dyrektywy 74/152/EWG

Dyrektywa Komisji 88/412/EWG
(Dz.U. L 200 z 26.7.1988, s. 31)

Dyrektywa 97/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 277 z 10.10.1997, s. 24)

jedynie w zakresie, w jakim art. 1 tiret pierwsze
odnosi się do przepisów dyrektywy 74/152/EWG

Dyrektywa Komisji 98/89/WE
(Dz.U. L 322 z 1.12.1998, s. 40)

Część B

Terminy transpozycji do prawa krajowego i stosowania

(o których mowa w art. 7)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
74/152/EWG	8 września 1975 r.	—
82/890/EWG	22 czerwca 1984 r.	—
88/412/EWG	30 września 1988 r. ⁽¹⁾	—
97/54/WE	22 września 1998 r.	23 września 1998 r.
98/89/WE	31 grudnia 1999 r. ⁽²⁾	—

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 2 dyrektywy 88/412/EWG:

- „1. Od dnia 1 października 1988 r. żadne państwo członkowskie nie może:
- odmówić, w odniesieniu do typu ciągnika, udzielenia homologacji typu EWG, wydania dokumentu określonego w art. 10 ust. 1 tiret ostatnie dyrektywy 74/150/EWG lub udzielenia krajowej homologacji typu, lub
 - zabronić dopuszczenia do ruchu ciągników,
- jeżeli maksymalna prędkość konstrukcyjna oraz skrzynie ładunkowe tego typu ciągnika są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.
2. Od dnia 1 października 1989 r. państwa członkowskie:
- nie mogą już wydawać dokumentu określonego w art. 10 ust. 1 tiret ostatnie dyrektywy 74/150/EWG dla typu ciągnika, którego maksymalna prędkość konstrukcyjna oraz skrzynie ładunkowe nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy,
 - mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu w odniesieniu do typu ciągnika, którego maksymalna prędkość konstrukcyjna oraz skrzynie ładunkowe nie są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.”.

⁽²⁾ Zgodnie z art. 2 dyrektywy 98/89/WE:

- „1. Od dnia 1 stycznia 2000 r. państwa członkowskie nie mogą:
- odmówić, w odniesieniu do typu ciągnika, udzielenia homologacji typu WE, wydania dokumentu określonego w art. 10 ust. 1 tiret ostatnie dyrektywy 74/150/EWG lub udzielenia krajowej homologacji typu, lub
 - zabronić dopuszczenia do ruchu ciągników,
- jeżeli ciągniki te są zgodne z wymogami dyrektywy 74/152/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.
2. Od dnia 1 października 2004 r. państwa członkowskie:
- nie mogą już wydawać dokumentu określonego w art. 10 ust. 1 tiret ostatnie dyrektywy 74/150/EWG w odniesieniu do typu ciągnika, jeżeli nie spełnia on wymogów dyrektywy 74/152/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą,
 - mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu w odniesieniu do ciągnika, jeżeli nie jest on zgodny z wymogami dyrektywy 74/152/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.”.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 74/152/EWG	Dyrektywa 98/89/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 2	Artykuł 1
		Artykuł 2
Artykuły 3–5		Artykuły 3–5
Artykuł 6 ust. 1		—
Artykuł 6 ust. 2		Artykuł 6
—		Artykuł 7
—		Artykuł 8
Artykuł 7		Artykuł 9
Załącznik		Załącznik I
—		Załącznik II
—		Załącznik III

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2009/62/WE**z dnia 13 lipca 2009 r.****w sprawie miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych****(Wersja ujednolicona)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 93/94/EWG Rady z dnia 29 października 1993 r. odnoszącej się do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej pojazdów dwu- lub trzykołowych ⁽³⁾ została znacząco zmieniona ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem ujednolicić.
- (2) Dyrektywa 93/94/EWG jest jedną ze szczegółowych dyrektyw dotyczących systemu procedury homologacji typu WE, przewidzianych w dyrektywie 2002/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 marca 2002 r. w sprawie homologacji typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽⁵⁾ i określa normy techniczne dotyczące projektowania i budowy dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych w odniesieniu do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej. Te normy techniczne dotyczą zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich, mającego na celu umożliwienie stosowania procedury homologacji typu WE przewidzianej w dyrektywie 2002/24/WE w stosunku do wszystkich typów pojazdów. W związku z tym przepisy ustanowione dyrektywą 2002/24/WE odnoszące się do układów, części i odrębnych jednostek technicznych pojazdów stosują się do niniejszej dyrektywy.

- (3) Celem niniejszej dyrektywy nie jest harmonizacja wymiarów tablic rejestracyjnych używanych w różnych państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny więc zagwarantować, aby wystające tablice rejestracyjne nie stwarzały niebezpieczeństwa dla użytkowników, jednakże w taki sposób, aby nie wymagało to dokonywania jakichkolwiek zmian konstrukcji pojazdów.

- (4) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa stosuje się do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej wszystkich typów pojazdów silnikowych, zgodnie z definicją w art. 1 dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 2

Procedura przyznawania homologacji typu WE części w odniesieniu do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dla dwu- i trzykołowych pojazdów silnikowych oraz warunki regulujące swobodny przepływ takich pojazdów są ustanowione w rozdziałach II i III dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 3

Zmiany niezbędne do dostosowania wymogów załącznika I do postępu technicznego przyjmowane są zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2 dyrektywy 2002/24/WE.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie, z przyczyn odnoszących się do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej, nie mogą:

- odmówić, w odniesieniu do typów pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowych, udzielenia homologacji typu WE,
- zakazać rejestracji, sprzedaży lub dopuszczenia do ruchu pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowych,

jeśli miejsce montażu tylnej tablicy rejestracyjnej jest zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 324 z 30.12.2006, s. 11.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 25 września 2007 r. (Dz.U. C 219 E z 28.8.2008, s. 66) oraz decyzja Rady z 22 czerwca 2009 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 311 z 14.12.1993, s. 83.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik II część A.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 124 z 9.5.2002, s. 1.

2. Państwa członkowskie odmawiają udzielenia homologacji typu WE w odniesieniu do wszelkich typów pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowych z przyczyn odnoszących się do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej, jeśli nie są spełnione wymogi niniejszej dyrektywy.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 5

Dyrektywa 93/94/EWG, zmieniona dyrektywą wymienioną w załączniku II część A, traci moc, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku II część B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku III.

Artykuł 6

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza dyrektywa jest stosowana od dnia 1 stycznia 2010 r.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 lipca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. WYMIARY

Wymiary miejsca do montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych ⁽¹⁾ są następujące:

1.1. **Motorowery i lekkie pojazdy czterokołowe bez nadwozia**

1.1.1. szerokość: 100 mm;

1.1.2. wysokość: 175 mm;

lub

1.1.3. szerokość: 145 mm;

1.1.4. wysokość: 125 mm.

1.2. **Motocykle, pojazdy trzykołowe o maksymalnej mocy do 15 kW oraz pojazdy czterokołowe inne niż lekkie pojazdy czterokołowe, bez nadwozia**

1.2.1. szerokość: 280 mm;

1.2.2. wysokość: 210 mm.

1.3. **Pojazdy trzykołowe o maksymalnej mocy przekraczającej 15 kW, lekkie pojazdy czterokołowe wyposażone w nadwozie i pojazdy czterokołowe, inne niż lekkie pojazdy czterokołowe wyposażone w nadwozie**

1.3.1. Stosuje się przepisy dla samochodów osobowych określone w dyrektywie Rady 70/222/EWG ⁽²⁾.

2. OGÓLNE PRZEPISY DOTYCZĄCE UMIEJSCOWIENIA TABLICY

2.1. Mocowanie tylnej tablicy rejestracyjnej musi być umiejscowione na tyle pojazdu w taki sposób, aby:

2.1.1. tablica mogła być umieszczona w obrębie płaszczyzn wzdłużnych, przebiegających przez zewnętrzne krańce pojazdu.

3. NACHYLENIE

3.1. Tylne tablica rejestracyjna:

3.1.1. musi być pod kątem prostym do środkowej płaszczyzny wzdłużnej pojazdu;

3.1.2. może być odchylona od pionu o nie więcej niż 30°, dla pojazdu bez ładunku, gdy płyta mocująca dla numerów rejestracyjnych jest skierowana do góry;

3.1.3. może być odchylona o nie więcej niż 15° od pionu, dla pojazdu bez ładunku, gdy płyta mocująca dla numerów rejestracyjnych jest skierowana w dół.

4. WYSOKOŚĆ MAKSYMALNA

4.1. Żaden punkt miejsca montażu tablicy rejestracyjnej nie może być wyżej niż 1,5 m nad powierzchnią ziemi, dla pojazdu bez ładunku.

⁽¹⁾ W przypadku motorowerów jest to każda tablica rejestracyjna lub identyfikacyjna.

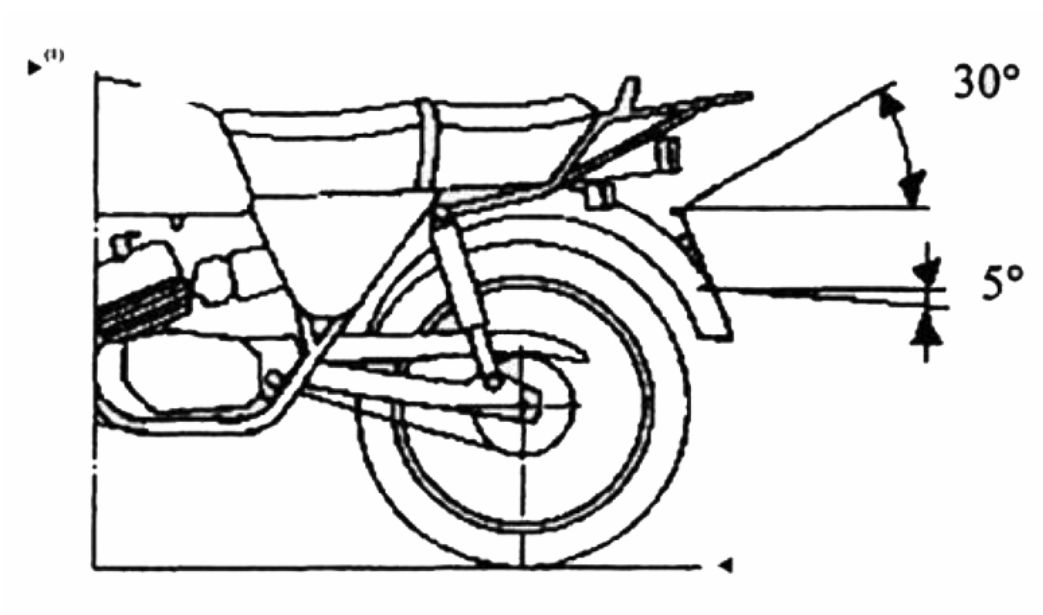
⁽²⁾ Dz.U. L 76 z 6.4.1970, s. 25.

5. WYSOKOŚĆ MINIMALNA

- 5.1. Żaden punkt miejsca montażu tablicy rejestracyjnej nie może być niżej niż 0,20 m nad powierzchnią ziemi lub niżej niż promień koła nad powierzchnią ziemi, jeśli wynosi on mniej niż 0,20 m, dla pojazdu bez ładunku.

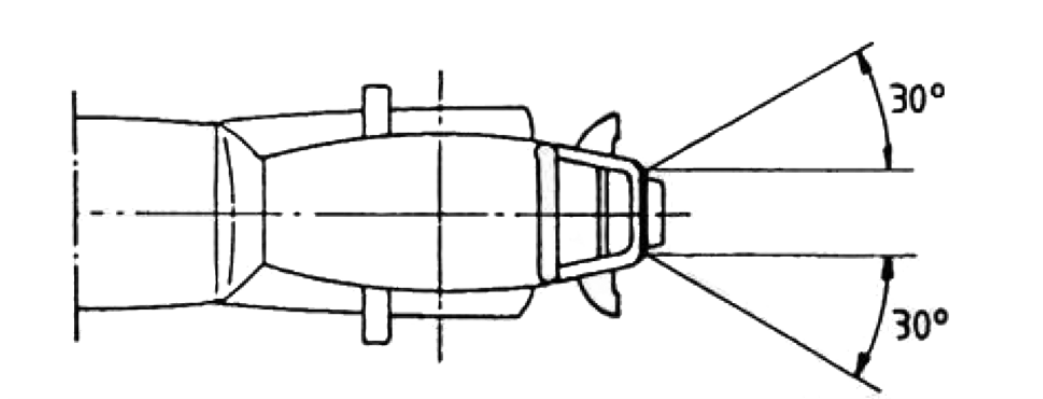
6. WIDOCZNOŚĆ GEOMETRYCZNA

- 6.1. Miejsce montażu tablicy musi być widoczne w obrębie przestrzeni ograniczonej dwoma dwuscianami: jednym z poziomą krawędzią wyznaczoną przez dwie płaszczyzny przechodzące przez górną i dolną krawędź poziomą miejsca montażu tablicy, których kąty w odniesieniu do poziomu przedstawione są na rysunku 1; drugim z krawędzią pionową wyznaczoną przez dwie płaszczyzny przechodzące przez obydwa boki tablicy, której kąty w stosunku do środkowej płaszczyzny wzdłużnej są przedstawione na rysunku 2.

Rysunek 1

Kąt widoczności geometrycznej (dwusieczne z krawędzią poziomą)

Rysunek 2

Kąt widoczności geometrycznej (dwusieczne z krawędzią pionową)

*Dodatek 1***Dokument informacyjny w odniesieniu do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dla typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych**

(załącza się do wniosku o udzielenie homologacji typu WE części, gdy nie złożono go z wnioskiem o udzielenie homologacji typu WE pojazdu)

Nr porządkowy (nadany przez wnioskodawcę):

Wniosek o udzielenie homologacji typu WE części w odniesieniu do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dla typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych musi zawierać informacje wymienione w dyrektywie 2002/24/WE załącznik II część A w punktach:

- 0.1,
 - 0.2,
 - 0.4–0.6,
 - 2.2,
 - 2.2.1,
 - 9.6,
 - 9.6.1.
-

Dodatek 2

**Świadectwo homologacji typu WE części w odniesieniu do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej dla
typu dwu- lub trzykołowych pojazdów silnikowych****WZÓR**

Sprawozdanie nr służby technicznej z dnia

Homologacja typu WE części nr Przedłużenie nr

1) Znak towarowy lub nazwa pojazdu

2) Typ pojazdu

3) Nazwa i adres producenta

.....

4) Nazwa i adres przedstawiciela producenta (o ile istnieje)

.....

5) Data poddania pojazdu testowi

6) Udzielenie/odmowa udzielenia homologacji typu WE części ⁽¹⁾.

7) Miejscowość

8) Data

9) Podpis

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

**Uchylona dyrektywa i jej zmiana
(o których mowa w art. 5)**

Dyrektywa Rady 93/94/EWG

(Dz.U. L 311 z 14.12.1993, s. 83)

Dyrektywa Komisji 1999/26/WE

(Dz.U. L 118 z 6.5.1999, s. 32)

CZĘŚĆ B

**Lista terminów transpozycji do prawa krajowego i stosowania
(o których mowa w art. 5)**

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data rozpoczęcia stosowania
93/94/EWG	30 kwietnia 1995 r.	1 listopada 1995 r. ⁽¹⁾
1999/26/WE	31 grudnia 1999 r.	1 stycznia 2000 r. ⁽²⁾

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 4 dyrektywy 93/94/EWG:

„Od [dnia 1 maja 1995 r.] państwa członkowskie nie mogą ze względu na powody związane z miejscem montażu tylnej tablicy rejestracyjnej zakazywać początkowego dopuszczania do ruchu pojazdów, które są zgodne z niniejszą dyrektywą.”

⁽²⁾ Zgodnie z art. 2 dyrektywy 1999/26/WE:

„1. Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2000 r. państwa członkowskie, z powodów odnoszących się do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej, nie mogą:

— odmówić, w odniesieniu do typów pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowych, udzielenia homologacji typu WE,

— zakazać rejestrowania, sprzedaży lub dopuszczania do ruchu pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowych,

jeśli miejsce montażu tylnej tablicy rejestracyjnej jest zgodne z wymogami dyrektywy 93/94/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.

2. Ze skutkiem od dnia 1 lipca 2000 r. państwa członkowskie odmawiają udzielenia homologacji typu WE wszelkim typom

pojazdów silnikowych dwu- lub trzykołowe z przyczyn odnoszących się do miejsca montażu tylnej tablicy rejestracyjnej, jeśli nie

są spełnione wymogi dyrektywy 93/94/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą.”.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Dyrektywa 93/94/EWG	Dyrektywa 1999/26/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1, 2 i 3	Artykuł 2 ust. 1 Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 1, 2 i 3
		Artykuł 4 ust. 1
		Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 4 ust. 1		—
Artykuł 4 ust. 2		Artykuł 4 ust. 3
—		Artykuł 5
—		Artykuł 6
Artykuł 5		Artykuł 7
Załącznik		Załącznik I
—		Załącznik II
—		Załącznik III

DYREKTYWA KOMISJI 2009/85/WE**z dnia 29 lipca 2009 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia kumatetralylu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten obejmuje kumatetralyl.
- (2) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 kumatetralyl został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem jego użycia w produktach typu 14, „rodentycydy”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Dania została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 29 września 2005 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 20 lutego 2009 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające kumatetralyl, stosowane jako rodentycydy, nie stanowią zagrożenia dla ludzi, z wyjątkiem przypadkowych zdarzeń związanych z dziećmi. Stwierdzono zagrożenie dla zwierząt innych niż docelowe. Jednak stosowanie kumatetralylu uznaje się na razie za niezbędne ze względu na zdrowie publiczne i higienę. Włączenie kumatetralylu do załącz-

nika I jest zatem uzasadnione, aby we wszystkich państwach członkowskich stworzyć możliwość udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających kumatetralyl jako rodentycydów, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

- (6) W świetle ustaleń zawartych w sprawozdaniu z oceny stosowne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające kumatetralyl i stosowane jako rodentycydy wymogu stosowania szczególnych środków zmniejszających ryzyko. Środki te powinny służyć ograniczeniu zagrożenia związanego z pierwotnym i wtórnym narażeniem ludzi i zwierząt innych niż docelowe. W tym celu należy nałożyć pewne ogólne ograniczenia, takie jak maksymalne stężenie, zakaz wprowadzania do obrotu substancji czynnej w produktach, które nie są gotowe do użycia, oraz stosowanie czynników zapobiegawczych, natomiast inne warunki powinny zostać określone przez państwa członkowskie w zależności od przypadku.
- (7) Z uwagi na rozpoznane zagrożenia kumatetralyl powinien zostać włączony do załącznika I jedynie na okres pięciu lat i powinien zostać poddany porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE, zanim okres jego włączenia do załącznika I zostanie przedłużony.
- (8) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie na rynku produktów biobójczych zawierających substancję czynną kumatetralyl oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.
- (10) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiedni czas na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do typu 14 zawierające kumatetralyl, tak aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.

(12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy

ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się pozycję nr „28” w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„28	Kumatetralyl	Kumatetralyl Nr WE: 227-424-0 Nr CAS: 5836-29-3	980 g/kg	1 lipca 2011 r.	30 czerwca 2013 r.	30 czerwca 2016 r.	14	Z uwagi na rozpoznane zagrożenia dla zwierząt innych niż docelowe substancja czynna powinna zostać poddana porównawczej ocenie ryzyka zgodnie z art. 10 ust. 5 ppkt (i) akapit drugi dyrektywy 98/8/WE przed przedłużeniem jej okresu włączenia do niniejszego załącznika. Państwa członkowskie dbają o to, aby zezwolenia spełniały następujące warunki: 1) Stężenie nominalne substancji czynnej w produktach innych niż proszek śladowy nie przekracza 375 mg/kg i dozwolone jest wyłącznie stosowanie gotowych przynęt. 2) Produkty zawierają czynnik zapobiegawczy i, jeśli stosowne, barwnik. 3) Pierwotne i wtórne narażenie ludzi, zwierząt innych niż docelowe i środowiska jest zminimalizowane poprzez uwzględnienie i zastosowanie wszystkich stosownych i dostępnych środków ograniczających ryzyko. Obejmuje to między innymi ograniczenie stosowania produktu wyłącznie do celów profesjonalnych, określenie maksymalnej wielkości opakowania oraz ustanowienie obowiązku używania zaplombowanych i bezpiecznych pudełek na przynętę.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wniosków z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2009/86/WE**z dnia 29 lipca 2009 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia fenpropimorfu jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu prac, o którym mowa w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽²⁾, ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE. Wykaz ten zawiera fenpropimorf.
- (2) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 fenpropimorf został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8, „Środki konserwacji drewna”, zgodnie z definicją w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE.
- (3) Hiszpania została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 4 grudnia 2006 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 20 lutego 2009 r. wyniki analizy zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.
- (5) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, iż produkty biobójcze zawierające fenpropimorf, stosowane jako środki konserwacji drewna, spełniają

wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Włączenie fenpropimorfu do załącznika I jest zatem uzasadnione w celu stworzenia we wszystkich państwach członkowskich możliwości udzielania, zmieniania lub cofania zezwoleń na stosowanie produktów biobójczych zawierających fenpropimorf jako środków konserwacji drewna, zgodnie z art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE.

- (6) W świetle wniosków zawartych w sprawozdaniu z oceny konieczne jest wprowadzenie na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające fenpropimorf i stosowane jako środki konserwacji drewna wymogu stosowania szczególnych środków ograniczających ryzyko do dopuszczalnego poziomu, zgodnie z art. 5 dyrektywy 98/8/WE i załącznikiem VI do tej dyrektywy. W szczególności należy podjąć odpowiednie środki w celu ochrony gleby i wód, ponieważ w trakcie oceny stwierdzono niedopuszczalne ryzyko dla tych środowisk. Produkty przeznaczone do użytku przemysłowego należy stosować przy użyciu odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, jeśli nie można ograniczyć stwierdzonego ryzyka dla użytkowników przemysłowych za pomocą innych środków.
- (7) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie wspólnotowym. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób we wspólnotowej ocenie ryzyka oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.
- (8) Ważne jest, aby przepisy niniejszej dyrektywy były stosowane jednocześnie we wszystkich państwach członkowskich, tak aby zapewnić równe traktowanie produktów biobójczych zawierających substancję czynną fenpropimorf na rynku oraz właściwe ogólne funkcjonowanie rynku produktów biobójczych.
- (9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim i zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z włączenia oraz aby zagwarantować wnioskodawcom, którzy przygotowali dokumenty, możliwość pełnego wykorzystania 10-letniego okresu ochrony informacji, który – zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) pkt (ii) dyrektywy 98/8/WE – rozpoczyna się od dnia włączenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.

- (10) Po włączeniu państwom członkowskim należy przyznać odpowiednią ilość czasu na wprowadzenie w życie przepisów art. 16 ust. 3 dyrektywy 98/8/WE, w szczególności na udzielenie, zmianę lub cofnięcie zezwoleń na produkty biobójcze należące do typu 8 zawierające fenpropimorf, tak aby zapewnić ich zgodność z dyrektywą 98/8/WE.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2011 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAAŁĄCZNIK

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się pozycję nr „21” w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcji biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowiązuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
„21	fenpropimorf	(+/-)-cis-4-[3-(p-tert-butylfenylo)-2-metylopropylo]-2,6-dimetylmorfolina Nr WE: 266-719-9 Nr CAS: 67564-91-4	930 g/kg	1 lipca 2011 r.	30 czerwca 2013 r.	30 czerwca 2021 r.	8	Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych populacji, które mogą być narażone na działanie produktu, oraz tych scenariuszy zastosowań/narażenia, które nie zostały należycie uwzględnione w ocenie ryzyka na poziomie Wspólnoty Przy wydawaniu zezwolenia na dany produkt państwa członkowskie dokonują oceny ryzyka i następnie zapewniają podjęcie właściwych środków lub nałożenie szczególnych warunków w celu ograniczenia stwierdzonego ryzyka. Zezwolenie może zostać wydane jedynie pod warunkiem wykazania we wniosku, że ryzyko może być ograniczone do poziomu dopuszczalnego. Państwa członkowskie dbają o to, by zezwolenia spełniały następujące warunki: 1) Ze względu na założenia przyjęte w ramach oceny ryzyka produkty dopuszczone do użytku przemysłowego należy stosować przy użyciu odpowiedniego wyposażenia ochrony osobistej, chyba że można wykazać we wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu, że ryzyko dla użytkowników przemysłowych może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków.

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wpro- wadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowią- zuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produktu	Przepisy szczególne (*)
								2) Z uwagi na rozpoznane ryzyko dla gleby i wód należy podjąć odpowiednie środki ograniczające ryzyko w celu ich ochrony. W szczególności etykiety i/lub karty danych dotyczących bezpieczeństwa, stosowane na produktach dopuszczonych do użytku prze- mysłowego, muszą zawierać informację, że drewno po impregnacji należy przechowywać w pomieszczeniu i/lub na nieprzepuszczal- nym, twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody oraz że wszelkie pozostałości substancji muszą być zebrane celem ponownego użycia lub unieszkodliwie- nia.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

DYREKTYWA KOMISJI 2009/87/WE**z dnia 29 lipca 2009 r.****zmieniająca dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia indoksakaru
jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2005 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało wniosek od DuPont de Nemours S.A., zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE, o włączenie do załącznika I lub IA do tej dyrektywy substancji czynnej – indoksakaru, przeznaczonej do stosowania w produktach typu 18, „insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów”, zgodnie z definicją zawartą w załączniku V do dyrektywy 98/8/WE. W dniu, o którym mowa w art. 34 ust. 1 dyrektywy 98/8/WE, indoksakarb nie znajdował się w obrocie jako substancja czynna produktu biobójczego.
- (2) W dniu 5 marca 2007 r., po przeprowadzeniu oceny, Zjednoczone Królestwo przedłożyło Komisji sprawozdanie właściwego organu wraz z zaleceniem.
- (3) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję w ramach Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych i w dniu 28 maja 2008 r. wyniki analizy zostały włączone do sprawozdania z oceny.
- (4) Na podstawie przeprowadzonych badań można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające indoksakarb, stosowane jako insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE. Należy zatem włączyć indoksakarb do załącznika I przedmiotowej dyrektywy.
- (5) Nie wszystkie potencjalne zastosowania zostały ocenione na poziomie wspólnotowym. Dlatego stosowne jest, aby państwa członkowskie dokonały oceny ryzyka w odniesieniu do środowisk i populacji nieuwzględnionych w odpowiedni sposób we wspólnotowej ocenie

ryzyka oraz aby w momencie wydawania zezwoleń na produkty zapewniły podjęcie odpowiednich środków lub nałożenie obowiązku spełnienia szczególnych warunków w celu ograniczenia zidentyfikowanych rodzajów ryzyka do dopuszczalnego poziomu.

- (6) W świetle ustaleń zawartych w sprawozdaniu z oceny należy wymagać stosowania szczególnych środków ograniczających ryzyko na poziomie wydawania zezwoleń na produkty zawierające indoksakarb i stosowane jako insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów.
- (7) Środki te powinny być ukierunkowane na zmniejszenie ryzyka dla zwierząt innych niż docelowe oraz środowiska wodnego. W związku z tym należy wprowadzić obowiązek spełnienia określonych warunków, które zapobiegą umieszczaniu produktów w miejscach dostępnych dla niemowląt i dzieci oraz zwierząt domowych, oraz kontaktowi produktów z wodą.
- (8) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie włączona do załącznika I, aby umożliwić państwom członkowskim wprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy.
- (9) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 98/8/WE.
- (10) Po konsultacjach, które miały miejsce w dniu 30 maja 2008 r., Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych wydał pozytywną opinię na temat projektu dyrektywy Komisji zmieniającej dyrektywę 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w celu włączenia indoksakaru jako substancji czynnej do załącznika I do tej dyrektywy. W dniu 11 czerwca 2008 r. Komisja przedłożyła Parlamentowi i Radzie przedmiotowy projekt do kontroli. Parlament Europejski nie wyraził sprzeciwu wobec projektu środków w wyznaczonym terminie. Rada sprzeciwiła się przyjęciu projektu przez Komisję, wskazując, że proponowane środki przekraczają uprawnienia wykonawcze przewidziane w dyrektywie 98/8/WE. W wyniku powyższego Komisja nie przyjęła projektu środków, a następnie przedłożyła zmieniony projekt dotyczący przedmiotowej dyrektywy Stałemu Komitetowi ds. Produktów Biobójczych. Konsultacje ze Stałym Komitetem dotyczące przedmiotowego projektu miały miejsce w dniu 20 lutego 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

(11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 1

W załączniku I do dyrektywy 98/8/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

Załącznik

Do załącznika I do dyrektywy 98/8/WE dodaje się pozycję nr „19” w brzmieniu:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowią- zuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produ- ktu	Przepisy szczególne (*)
„19	Indoksakarb (mieszanina enancjomerów S:R w stosunku 75:25)	Mieszanina estrów metylo- wych (S)- i (R) -7-chloro- 2,3,4a,5-tetrahydro-2-[meto- ksykarbonylo-(4-trifluorome- toksyfenylo) karbamilo]in- deno[1,2e][1,3,4]oksadia- zyno-4a-karbonylowych (mieszanina enancjomerów S:R w stosunku 75:25) Nr WE: nie dotyczy Nr CAS: enancjomer S: 173584-44-6 i enancjomer R: 185608-75-7)	796 g/kg	1 stycznia 2010 r.	nie dotyczy	31 grudnia 2019 r.	18	Przy dokonywaniu oceny wniosku o zezwolenie na stosowanie produktu zgodnie z art. 5 i załącznikiem VI państwa członkowskie dokonują, jeśli jest to właściwe dla określonego produktu, oceny tych populacji, które mogą być narażone na działanie produktu, oraz tych scenariuszy zastosowań/narażenia, które nie zostały należycie uwzględnione w ocenie ryzyka na poziomie Wspólnoty. Przy wydawaniu zezwolenia na dany produkt państwa członkowskie dokonują oceny ryzyka i następnie zapewniają podjęcie właściwych środków lub nałożenie szczególnych warunków w celu ograniczenia zidentyfikowanego ryzyka. Zezwolenie może zostać wydane jedynie pod warunkiem wykazania we wniosku, że ryzyko może zostać ograniczone do poziomu dopuszczalnego. Państwa członkowskie dbają o to, by zezwolenia spełniały następujące warunki: Należy podjąć odpowiednie środki ograniczające ryzyko w celu zminimalizowania potencjalnego narażenia ludzi, zwierząt innych niż docelowe i środowiska wodnego. W szczególności etykiety i/lub karty danych dotyczących bezpieczeństwa stosowane na produktach, na które wydano zezwolenie, muszą zawierać informację, że:

Nr	Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalna czystość substancji czynnej w produkcie biobójczym wprowadzonym do obrotu	Data włączenia	Termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 (oprócz produktów zawierających więcej niż jedną substancję czynną; w przypadku takich produktów obowią- zuje termin zapewnienia zgodności z art. 16 ust. 3 określony w ostatniej z decyzji dotyczących włączenia substancji czynnych wchodzących w skład danego produktu)	Data wygaśnięcia włączenia	Typ produ- ktu	Przepisy szczególne (*)
								1) produkty nie mogą być umieszczane w miejscach dostępnych dla niemowląt, dzieci i zwierząt domowych; 2) produktów nie należy umieszczać w pobliżu zewnętrznych kanałów ściekowych; 3) niewykorzystane produkty muszą być właściwie unieszkodliwiane i nie mogą być wylwane do ścieków. W odniesieniu do zastosowań amatorskich należy wydawać zezwolenia jedynie na produkty gotowe do użytku.”

(*) Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI zawartość sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 28 listopada 2008 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Barbadosem, Belize, Federacją Saint Kitts i Nevis, Jamajką, Królestwem Suazi, Kooperacyjną Republiką Gujany, Republiką Kenii, Republiką Konga, Republiką Madagaskaru, Republiką Malawi, Republiką Mauritiusa, Republiką Mozambiku, Republiką Surinamu, Republiką Trynidadu i Tobago, Republiką Ugandy, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiką Wysp Fidżi, Republiką Zambii, Republiką Zimbabwe i Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r. oraz w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w tych samych okresach dostaw

(2009/574/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

towanych cukru trzcinowego na okresy dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r.,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając wniosek Komisji,

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wdrożenie Protokołu 3 w sprawie cukru z państw AKP dołączonego do załącznika V Umowy o partnerstwie AKP-WE⁽¹⁾ oraz umowy zawartej między Wspólnotą Europejską i Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego⁽²⁾ jest realizowane zgodnie z art. 1 ust. 2 każdej z nich w ramach zarządzania wspólną organizacją rynku cukru.
- (2) Należy zatwierdzić porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską oraz, z jednej strony, państwami określonymi w protokole, a także, z drugiej strony, Republiką Indii w sprawie cen gwaran-

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Barbadosem, Belize, Kooperacyjną Republiką Gujany, Jamajką, Republiką Kenii, Republiką Konga, Republiką Madagaskaru, Republiką Malawi, Republiką Mauritiusa, Republiką Mozambiku, Federacją Saint Kitts i Nevis, Królestwem Suazi, Republiką Surinamu, Zjednoczoną Republiką Tanzanii, Republiką Trynidadu i Tobago, Republiką Ugandy, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiką Wysp Fidżi, Republiką Zambii i Zimbabwe w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r. oraz Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 190 z 23.7.1975, s. 36.

Teksty wymienionych porozumień są dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumień, aby stały się wiążące dla Wspólnoty.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Rady

M. BARNIER

Przewodniczący

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Barbadosem, Belize, Federacją Saint Kitts i Nevis, Jamajką, Królestwem Suazi, Kooperacyjną Republiką Gujany, Republiką Kenii, Republiką Konga, Republiką Madagaskaru, Republiką Malawi, Republiką Mauritiusa, Republiką Mozambiku, Republiką Surinamu, Republiką Trynidadu i Tobago, Republiką Ugandy, Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiką Wysp Fidżi, Republiką Zambii, Republiką Zimbabwe i Zjednoczoną Republiką Tanzanii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r.

A. List nr 1

Bruksela dnia 2 lipca 2009 r.

Szanowny Panie!

Przedstawiciele państw AKP określonych w Protokole 3 w sprawie cukru z AKP, dołączonego do załącznika V do Umowy o partnerstwie AKP-WE, oraz przedstawiciele Komisji działający w imieniu Wspólnoty Europejskiej zgodnie z ustaleniami wymienionego protokołu uzgodnili, co następuje:

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 tego protokołu będą wynosiły:

- a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 tego protokołu będą wynosiły:

- a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 tego protokołu będą wynosiły:

- 1) od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2008 r.:
 - a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;
 - b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę,
- 2) od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.:
 - a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;
 - b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 tego protokołu będą wynosiły:

- a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

Ceny te odnoszą się do cukru standardowej jakości określonej w przepisach wspólnotowych, niepakowanego, ceny CIF, bez kosztów wyładunku w europejskich portach Wspólnoty. Wprowadzenie tych cen w żaden sposób nie narusza przyjętych przez umawiające się strony stanowisk dotyczących ustalania cen gwarantowanych.

Byłbym zobowiązany, jeżeli zechciałby Pan potwierdzić otrzymanie niniejszego listu oraz potwierdzić, że niniejszy list oraz Pańska odpowiedź stanowią Porozumienie między reprezentowanym przez Pana rządem a Wspólnotą Europejską.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

W imieniu
Wspólnoty Europejskiej

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselë,
Priimta Briuselyje
Kelt Brüsszelben,
Maghmula fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli dnia
Feito em Bruxelas,
Adoptat la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

02-07-2009

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

A large, stylized handwritten signature in black ink, likely belonging to a high-ranking official of the European Commission, such as the President of the Commission.

B. List nr 2

Bruksela dnia 2 lipca 2009 r.

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pana listu z dnia dzisiejszego, który brzmi, jak następuje:

„Przedstawiciele państw AKP określonych w Protokole 3 w sprawie cukru z AKP, dołączonego do załącznika V do Umowy o partnerstwie AKP-WE, oraz przedstawiciele Komisji działający w imieniu Wspólnoty Europejskiej zgodnie z ustaleniami wymienionego protokołu uzgodnili, co następuje:

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 tego protokołu będą wynosiły:

- a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 Protokołu będą wynosiły:

- a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 Protokołu będą wynosiły:

- 1) od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2008 r.:
 - a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;
 - b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę,
- 2) od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.:
 - a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;
 - b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 Protokołu w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 tego protokołu będą wynosiły:

- a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

Ceny te odnoszą się do cukru standardowej jakości określonej w przepisach wspólnotowych, niepakowanego, ceny CIF, bez kosztów wyładunku w europejskich portach Wspólnoty. Wprowadzenie tych cen w żaden sposób nie narusza przyjętych przez umawiające się strony stanowisk dotyczących ustalania cen gwarantowanych.

Byłbym zobowiązany, jeżeli zechciałby Pan potwierdzić otrzymanie niniejszego listu oraz potwierdzić, że niniejszy list oraz Pańska odpowiedź stanowią Porozumienie między reprezentowanym przez Pana rządem a Wspólnotą Europejską.”

Mam zaszczyt wyrazić zgodę reprezentowanego przeze mnie rządu na powyższe postanowienia.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

W imieniu rządów poszczególnych
państw AKP wymienionych w Protokole 3

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselë,
Priimta Briuselyje
Kelt Brüsszelben,
Maghmula fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli dnia
Feito em Bruxelas,
Adoptat la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

02-07-2009

For the Government of Barbados

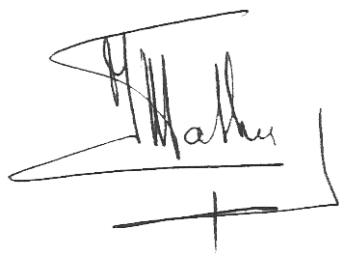
For the Government of Belize

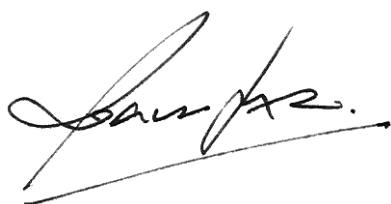
Pour le gouvernement de la République du Congo

Pour le gouvernement de la République de Côte d'Ivoire

For the Government of the Sovereign Democratic Republic of Fiji

For the Government of the Cooperative Republic of Guyana

For the Government of Jamaica

For the Government of the Republic of Kenya

Pour le gouvernement de la République de Madagascar

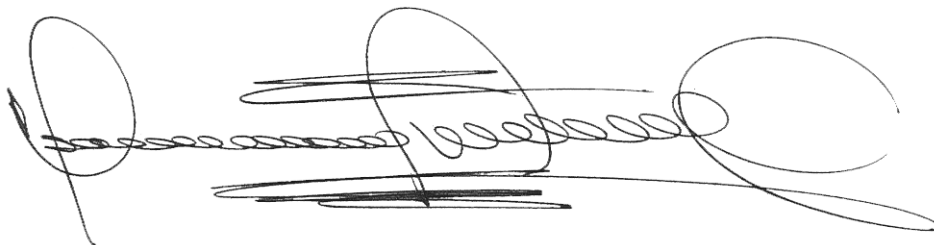
For the Government of the Republic of Malawi

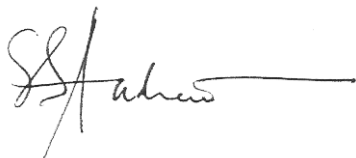
Pour le gouvernement de la République de Maurice

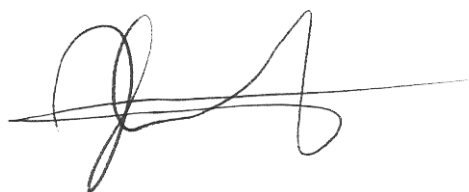
For the Government of the Republic of Mozambique

For the Government of Saint Kitts and Nevis

For the Government of the Republic of Suriname

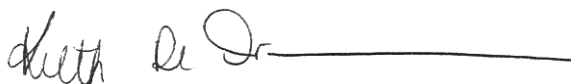
For the Government of the Kingdom of Swaziland

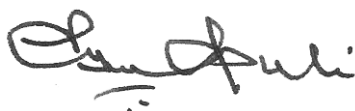
For the Government of the United Republic of Tanzania

For the Government of the Republic of Trinidad and Tobago

For the Government of the Republic of Uganda

For the Government of the Republic of Zambia

For the Government of the Republic of Zimbabwe

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r.

A. List nr 1

Szanowny Panie!

Przedstawiciele Indii oraz przedstawiciele Komisji działający w imieniu Wspólnoty Europejskiej w ramach negocjacji przewidzianych w art. 5 ust. 4 Umowy zawartej między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego uzgodnili, co następuje:

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

— 1) od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 września 2008 r.:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę,

— 2) od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

Ceny te odnoszą się do cukru standardowej jakości określonej w przepisach wspólnotowych, niepakowanego, ceny CIF, bez kosztów wyładunku w europejskich portach Wspólnoty. Wprowadzenie tych cen w żaden sposób nie narusza przyjętych przez umawiające się strony stanowisk dotyczących ustalania cen gwarantowanych.

Byłbym zobowiązany, jeżeli zechciałby Pan potwierdzić otrzymanie niniejszego listu oraz potwierdzić, że niniejszy list oraz Pańska odpowiedź stanowią Porozumienie między reprezentowanym przez Pana rządem a Wspólnotą Europejską.

Z wyrazami szacunku

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselë,
Priimta Briuselyje
Kelt Brüsszelben,
Maghmula fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli dnia
Feito em Bruxelas,
Adoptat la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

23-04-2009

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

B. List nr 2

Szanowny Panie Ambasadorze!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pana listu z dnia dzisiejszego, który brzmi, jak następuje:

„Przedstawiciele Indii oraz przedstawiciele Komisji działający w imieniu Wspólnoty Europejskiej w ramach negocjacji przewidzianych w art. 5 ust. 4 Umowy zawartej między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cukru trzcinowego uzgodnili, co następuje:

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

— 1) od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2008 r.:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 496,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 631,9 EUR za tonę,

— 2) od dnia 1 października 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r.:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

W okresie dostaw od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 30 września 2009 r. ceny gwarantowane, o których mowa w art. 5 ust. 4 umowy w sprawie cukru, na potrzeby przeprowadzenia interwencji zgodnie z art. 6 umowy będą wynosiły:

a) w odniesieniu do cukru surowego: 448,8 EUR za tonę;

b) w odniesieniu do cukru białego: 541,5 EUR za tonę.

Ceny te odnoszą się do cukru standardowej jakości określonej w przepisach wspólnotowych, niepakowanego, ceny CIF, bez kosztów wyładunku w europejskich portach Wspólnoty. Wprowadzenie tych cen w żaden sposób nie narusza przyjętych przez umawiające się strony stanowisk dotyczących ustalania cen gwarantowanych.

Byłbym zobowiązany, jeżeli zechciałby Pan potwierdzić otrzymanie niniejszego listu oraz potwierdzić, że niniejszy list oraz Pańska odpowiedź stanowią Porozumienie między reprezentowanym przez Pana rządem a Wspólnotą Europejską.”

Mam zaszczyt wyrazić zgodę reprezentowanego przeze mnie rządu na powyższe postanowienia.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku

Съставено в Брюксел на
Hecho en Bruselas, el
V Bruselu dne
Udfærdiget i Bruxelles, den
Geschehen zu Brüssel am
Brüssel,
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις
Done at Brussels,
Fait à Bruxelles, le
Fatto a Bruxelles, addì
Briselë,
Priimta Briuselyje
Kelt Brüsszelben,
Maghmula fi Brussell,
Gedaan te Brussel,
Sporządzono w Brukseli dnia
Feito em Bruxelas,
Adoptat la Bruxelles,
V Bruseli
V Bruslju,
Tehty Brysselissä
Utfärdat i Bryssel den

23 -04- 2009

За правителството на Република Индия
Por el Gobierno de la República de la India
Za vládu Indické republiky
For regeringen for Republikken Indien
Für die Regierung der Republik Indien
India Vabariigi valitsuse nimel
Για την κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Ινδίας
For the Government of the Republic of India
Pour le gouvernement de la République de l'Inde
Per il governo della Repubblica dell'India
Indijas Republikas valdības vārdā
Indijos Respublikos Vyriausybės vardu
Az Indiai Köztársaság kormányának részéről
Għall-Gvern tar-Repubblika ta' l-Indja
Voor de Regering van de Republiek India
W imieniu Rządu Republiki Indii
Pelo Governo da República Índia
Pentru Guvernul Republicii India
Za vládu Indické republiky
Za Vlado Republike Indije
Intian tasavallan hallituksen puolesta
För Republiken Indiens regering

DECYZJA RADY
z dnia 27 lipca 2009 r.
w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Rumunii
(2009/575/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 259,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę
Energii Atomowej, w szczególności jego art. 167,

uwzględniając decyzję 2007/3/WE, Euratom ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek rządu Rumunii,

uwzględniając opinię Komisji,

a także mając na uwadze, że stanowisko członka Europejskiego
Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się w związku
z rezygnacją pana Mariusa PETCU,

Artykuł 1

Pan Sorin Cristian STAN, grupa pracowników (grupa II), zostaje
mianowany na stanowisko członka Europejskiego Komitetu
Ekonomiczno-Społecznego na pozostały okres kadencji, czyli
do dnia 20 września 2010 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2007, s. 6.

DECYZJA RADY
z dnia 27 lipca 2009 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów zastępcy członka ze Zjednoczonego Królestwa
(2009/576/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

Na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2010 r., na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zostaje niniejszym mianowany:

uwzględniając wniosek rządu Zjednoczonego Królestwa,

Roger EVANS, Assembly Member for Havering & Redbridge, England (appointed on behalf of Greater London Assembly)

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję 2006/116/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

- (2) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z rezygnacją Roberta NEILLA,

W imieniu Rady
C. BILDT
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

DECYZJA RADY
z dnia 27 lipca 2009 r.
w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii
(2009/577/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 263,

Na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia
25 stycznia 2010 r., na stanowisko członka Komitetu Regionów
zostaje niniejszym mianowany:

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

José Antonio GRINÁN MARTÍNEZ, Presidente de la Junta de
Andalucía.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

- (1) W dniu 24 stycznia 2006 r. Rada przyjęła decyzję
2006/116/WE w sprawie mianowania członków
i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od
dnia 26 stycznia 2006 r. do dnia 25 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lipca 2009 r.

- (2) Stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się
w związku z rezygnacją Manuela CHAVESA GONZÁLESA,

W imieniu Rady

C. BILDT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 25.2.2006, s. 75.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 9 lipca 2009 r.

ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom zakwaterowania turystycznego

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5619)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/578/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie zrewidowanego programu przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 akapit drugi,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 wspólnotowe oznakowanie ekologiczne można przyznać produktowi posiadającemu właściwości, dzięki którym może przyczyniać się on w znacznym stopniu do poprawy kluczowych aspektów ochrony środowiska.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1980/2000 stanowi, że dla poszczególnych grup produktów należy ustalić szczegółowe kryteria dotyczące oznakowania ekologicznego na podstawie kryteriów sporządzonych przez Komitet Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego.

(3) Stanowi ono również, że przegląd kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ma nastąpić w odpowiednim czasie przed zakończeniem okresu obowiązywania kryteriów określonych dla danej grupy produktów.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1980/2000 przeprowadzono we właściwym czasie przegląd kryteriów ekologicznych oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji, ustanowionych w decyzji Komisji 2003/287/WE z dnia 14 kwietnia 2003 r. ustanawiającej ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom hotelarskim⁽²⁾. Wymienione kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 października 2009 r.

(5) W świetle tego przeglądu, w celu uwzględnienia rozwoju naukowego oraz tendencji na rynku, należy zmienić definicję grupy produktów i określić nowe kryteria ekologiczne.

(6) Kryteria ekologiczne oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji powinny obowiązywać przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

(7) W odniesieniu do usług zakwaterowania turystycznego kryteria ekologiczne należy podzielić na obowiązkowe i fakultatywne.

(8) Jeżeli chodzi o opłaty związane ze składaniem wniosków o oznakowanie ekologiczne i z jego używaniem przez mikroprzedsiębiorstwa określone w zaleceniu Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw⁽³⁾, w celu uwzględnienia ograniczonych środków mikroprzedsiębiorstw oraz ich szczególnego znaczenia w obrębie tej grupy produktów, należy zapewnić dodatkowe zniżki w stosunku do zniżek przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1980/2000 oraz w art. 1 i 2 decyzji Komisji 2000/728/WE z dnia 10 listopada 2000 r. ustanawiającej opłaty zgłoszeniowe i roczne wspólnotowego oznakowania ekologicznego⁽⁴⁾ zgodnie z art. 5 decyzji 2000/728/WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 24.4.2003, s. 82.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 293 z 22.11.2000, s. 18.

⁽¹⁾ Dz.U. L 237 z 21.9.2000, s. 1.

- (9) W związku z tym należy zastąpić decyzję 2003/287/WE.
- (10) Należy przewidzieć okres przejściowy dla podmiotów świadczących usługi, którym przyznano oznakowanie ekologiczne dla usług zakwaterowania turystycznego w oparciu o kryteria zawarte w decyzji 2003/287/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na doprowadzenie ich usług do zgodności ze zmienionymi kryteriami i wymogami. Podmiotom świadczącym usługi należy umożliwić również składanie wniosków w oparciu o kryteria określone w decyzji 2003/287/WE lub w oparciu o kryteria określone w niniejszej decyzji do czasu utraty mocy przez decyzję 2003/287/WE.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1980/2000,
- a) zaliczać się do grupy produktów „usługi zakwaterowania turystycznego”;
- b) spełniać każde spośród kryteriów określonych w sekcji A załącznika do niniejszej decyzji;
- c) spełniać wystarczającą liczbę kryteriów określonych w sekcji B załącznika do niniejszej decyzji w celu uzyskania wymaganej liczby punktów określonej w ust. 2 i 3.
2. Dla celów ust. 1 lit. c) usługa zakwaterowania turystycznego powinna uzyskać co najmniej: 20 punktów za usługę główną;
3. Jeżeli wymienione usługi świadczone są przez tego samego zarządcę lub właściciela obiektu zakwaterowania turystycznego, odpowiednie sumy punktów, określone w ust. 2, zwiększa się jak następuje:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „usługi zakwaterowania turystycznego” obejmuje zapewnianie za opłatą miejsca noclegowego w odpowiednio wyposażonych pokojach, posiadających przynajmniej łóżko, jako głównej usługi dla turystów, podróżników i gości.

Zapewnianie miejsca noclegowego może także obejmować usługi gastronomiczne, działalność sportowo-rekreacyjną lub tereny zielone.

2. Dla celów niniejszej decyzji usługi gastronomiczne obejmują śniadanie; działalność/infrastruktura sportowo-rekreacyjna obejmuje sauny, baseny i wszystkie inne podobne urządzenia znajdujące się w obrębie terenu obiektu oraz tereny zielone, takie jak parki i ogrody, które są dostępne dla gości.

3. Dla celów niniejszej decyzji mikroprzedsiębiorstwa odpowiadają definicji zawartej w zaleceniu 2003/361/WE.

Artykuł 2

1. W celu uzyskania wspólnotowego oznakowania ekologicznego dla usługi zakwaterowania turystycznego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1980/2000 (zwanego dalej „oznakowaniem ekologicznym”) usługa zakwaterowania turystycznego musi spełniać wszystkie poniższe warunki:

- a) trzy punkty za usługi gastronomiczne;
- b) trzy punkty za tereny zielone/zewnętrzne, które są dostępne dla gości;
- c) trzy punkty za działalność sportowo-rekreacyjną lub pięć punktów, jeżeli działalność sportowo-rekreacyjna obejmuje centrum odnowy biologicznej.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 1 ust. 3 decyzji 2000/728/WE w przypadku wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego złożonego przez mikroprzedsiębiorstwo opłatę zgłoszeniową obniża się o 75 % bez możliwości innej obniżki.

2. W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 5 zdanie pierwsze decyzji 2000/728/WE minimalna roczna opłata przypadająca na mikroprzedsiębiorstwo z tytułu używania oznakowania ekologicznego wynosi 100 EUR.

3. Roczną wielkość sprzedaży wszystkich usług zakwaterowania turystycznego oblicza się przez pomnożenie ceny usługi przez liczbę noclegów i zmniejszenie otrzymanego iloczynu o 50 %. Za cenę usługi uznaje się średnią stawkę zapłaconą przez gości za nocleg, włącznie ze wszystkimi usługami, które nie pociągają za sobą dodatkowej opłaty.

4. Stosuje się obniżki minimalnej rocznej opłaty przewidziane w art. 2 ust. 6–10 decyzji 2000/728/WE.

Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów „usługi zakwaterowania turystycznego” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują przez cztery lata od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „usługi zakwaterowania turystycznego” przydziela się numer kodu „025”.

Artykuł 6

Decyzja 2003/287/WE traci moc.

Artykuł 7

1. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „usługi zakwaterowania turystycznego” złożone przed dniem przyjęcia niniejszej decyzji podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2003/287/WE.

2. Wnioski o oznakowanie ekologiczne dla grupy produktów „usługi zakwaterowania turystycznego” złożone po dniu przy-

jęcia niniejszej decyzji, ale najpóźniej do dnia 31 października 2009 r. mogą opierać się na kryteriach określonych w decyzji 2003/287/WE albo na kryteriach określonych w niniejszej decyzji.

Wnioski te oceniane będą zgodnie z kryteriami, na których się opierają.

3. Jeżeli oznakowanie ekologiczne jest przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2003/287/WE, może ono być używane przez 12 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

RAMY

Cel kryteriów

Celem kryteriów jest określenie limitów głównych czynników oddziaływania na środowisko trzech etapów cyklu życia usługi zakwaterowania turystycznego (nabycia, świadczenia usługi, odpadów). W szczególności kryteria te mają na celu:

- ograniczenie zużycia energii,
- ograniczenie zużycia wody,
- ograniczenie produkcji odpadów,
- sprzyjanie wykorzystywaniu zasobów odnawialnych oraz substancji mniej niebezpiecznych dla środowiska,
- promowanie informacji i edukacji w zakresie ochrony środowiska.

Wymogi w zakresie oceny i weryfikacji

Szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji są wskazane bezpośrednio pod każdym kryterium określonym w sekcjach A i B. W stosownych przypadkach można wykorzystać metody badań i normy inne niż wskazane dla poszczególnych kryteriów, jeżeli są one dopuszczone jako równoważne przez właściwy organ oceniający wniosek. Jeżeli od wnioskodawcy wymaga się dostarczenia oświadczeń, dokumentacji, analiz, protokołów badań lub innych dowodów w celu wykazania zgodności z kryteriami, rozumie się, że mogą one pochodzić odpowiednio od wnioskodawcy, od jego dostawcy lub dostawców lub od ich dostawcy lub dostawców itp.

Przed wydaniem pozwolenia właściwe organy przeprowadzają kontrole na miejscu.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać dokumentacji uzupełniającej i mogą przeprowadzić niezależne weryfikacje. W trakcie okresu obowiązywania pozwolenia właściwe organy monitorują zgodność z kryteriami.

Zaleca się, aby przy ocenie wniosków i monitorowaniu zgodności z kryteriami właściwe organy uwzględniły wdrożenie uznanych systemów zarządzania środowiskiem, takich jak EMAS lub ISO 14001. (Uwaga: wdrożenie takich systemów zarządzania nie jest wymagane).

Wymagania ogólne

W celu złożenia wniosku o oznakowanie ekologiczne wnioskodawca musi spełniać wymogi przepisów wspólnotowych, krajowych i lokalnych. Należy w szczególności zagwarantować, że:

- 1) Konstrukcja budowlana została zbudowana zgodnie z prawem i ze wszystkimi właściwymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi dla obszaru, na którym została zbudowana, w szczególności dotyczącymi ochrony krajobrazu i różnorodności biologicznej.
- 2) Konstrukcja budowlana spełnia wspólnotowe, krajowe i lokalne przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące oszczędzania energii, źródeł wody, uzdatniania i odprowadzania wody, gromadzenia i usuwania odpadów, konserwacji i serwisowania wyposażenia, warunków bezpieczeństwa i warunków zdrowotnych.
- 3) Przedsiębiorstwo działa i jest zarejestrowane zgodnie z wymogami krajowych lub lokalnych przepisów prawa, a jego pracownicy są legalnie zatrudnieni i ubezpieczeni.

SEKCJA A

KRYTERIA OBOWIĄZKOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1**ENERGIA****1. Energia elektryczna pochodząca ze źródeł odnawialnych**

Co najmniej 50 % energii elektrycznej wykorzystywanej do wszystkich celów pochodzi z odnawialnych źródeł energii odpowiadających definicji określonej w dyrektywie 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 33.

Kryterium to ma zastosowanie wyłącznie do obiektów zakwaterowania turystycznego, które mają dostęp do rynku oferującego energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii.

Wiążące ograniczenia umowne (takie jak przewidziane kary) obowiązujące przez co najmniej 2 lata dotyczące zmiany dostawcy energii można uznać za „brak dostępu” do rynku oferującego energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie od dostawcy energii elektrycznej (lub zawartą z nim umowę) określające rodzaj odnawialnego źródła (odnawialnych źródeł) energii i procent dostarczanej energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnego źródła, w odpowiednim przypadku dokumentację używanego kotła (generatora ciepła) oraz informację o maksymalnej wartości procentowej, jaka może być dostarczona. Zgodnie z dyrektywą 2001/77/WE odnawialne źródła energii oznaczają odnawialne niekopalne źródła energii (energia wiatru, słoneczna, geotermiczna, falowa, pływów, wodna, biomasy, gazu z odpadów, gazu z zakładów oczyszczania ścieków i biogazów). Jeżeli obiekt zakwaterowania turystycznego nie ma dostępu do rynku oferującego energię wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, należy dostarczyć dokumenty potwierdzające złożenie wniosku o dostęp do energii odnawialnej.

2. Węgiel i oleje ciężkie

Oleje ciężkie o zawartości siarki powyżej 0,1 % oraz węgiel nie są używane jako źródło energii. Ze stosowania tego kryterium wyłącza się węgiel wykorzystywany w kominkach dekoracyjnych.

Kryterium to odnosi się wyłącznie do obiektów zakwaterowania turystycznego, które posiadają niezależny system grzewczy.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wskazującą rodzaj wykorzystywanych źródeł energii.

3. Efektywność i wytwarzanie ciepła

Jeżeli w okresie ważności oznakowania ekologicznego instalowana jest nowa moc wytwórcza energii cieplnej, jest to wysokosprawna jednostka kogeneracji (zgodnie z definicją zawartą w art. 3 i załączniku III dyrektywy 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾), pompa ciepła lub kocioł o wysokiej sprawności. W przypadku kotła sprawność, mierzona zgodnie z dyrektywą Rady 92/42/EWG ⁽²⁾ lub zgodnie z właściwymi normami i przepisami dotyczącymi produktu odnoszącymi się do kotłów, które nie są objęte tą dyrektywą, odpowiada czterem gwiazdkom (ok. 92 % przy 50 °C i 95 % przy 70 °C).

Zainstalowane wcześniej kotły wody gorącej opalane paliwem płynnym lub gazowym zgodne z definicją podaną w dyrektywie 92/42/EWG spełniają normy sprawności odpowiadające co najmniej trzem gwiazdkom, jak określono w dyrektywie. Zainstalowane wcześniej jednostki kogeneracyjne są zgodne z definicją wysokiej sprawności zawartą w dyrektywie 2004/8/WE. Sprawność kotłów wyłączonych z zakresu stosowania dyrektywy 92/42/EWG ⁽³⁾ jest zgodna z instrukcjami producenta oraz z krajowymi i lokalnymi przepisami dotyczącymi sprawności energetycznej, jednakże w przypadku takich kotłów zainstalowanych wcześniej nie dopuszcza się sprawności poniżej 88 % (z wyjątkiem kotłów na biomasę).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od podmiotów odpowiedzialnych za sprzedaż lub konserwację kotła określającą jego sprawność.

4. Klimatyzacja

Każdy klimatyzator typu domowego zakupiony w okresie ważności oznakowania ekologicznego posiada co najmniej klasę efektywności energetycznej A, jak określono w dyrektywie Komisji 2002/31/WE ⁽⁴⁾, lub odpowiadającą jej efektywność energetyczną.

Uwaga: Kryterium tego nie stosuje się do klimatyzatorów będących urządzeniami, które mogą wykorzystywać również inne źródła energii, do urządzeń powietrzno-wodnych i urządzeń typu woda/woda ani do jednostek o mocy wyjściowej (mocy chłodzenia) większej niż 12 kW.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikacje techniczne otrzymane od producenta lub profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację systemu klimatyzacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.1992, s. 17.

⁽³⁾ Artykuł 3 dyrektywy 92/42/EWG wyklucza następujące kotły: kotły gorącej wody, które mogą być opalane różnymi paliwami, w tym paliwami stałymi; urządzenia do natychmiastowego przygotowywania gorącej wody; kotły przeznaczone do opalania paliwami, których własności znacznie różnią się od własności powszechnie sprzedawanych paliw ciekłych i gazowych (przemysłowy gaz odpadowy, biogaz itp.); kucharki oraz urządzenia przeznaczone głównie do ogrzewania obiektów, w których są zainstalowane, oraz, w ramach funkcji pomocniczej, do dostarczania ciepłej wody centralnego ogrzewania oraz ciepłej wody sanitarnej.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 86 z 3.4.2002, s. 26.

5. Efektywność energetyczna budynków

Obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia wymogi ustawodawstwa krajowego i lokalnych kodeksów budowlanych związane z efektywnością i charakterystyką energetyczną budynków.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza świadectwo energetyczne zgodne z dyrektywą 2002/91/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub, jeżeli krajowy system wdrożenia nie przewiduje go, wynik audytu energetycznego przeprowadzonego przez niezależnego eksperta w dziedzinie charakterystyki energetycznej budynków.

6. Izolacja okien

Wszystkie okna w ogrzewanych lub klimatyzowanych pomieszczeniach i strefach wspólnych posiadają należyty stopień izolacji cieplnej stosownie do lokalnych przepisów i warunków klimatycznych oraz zapewniają odpowiedni stopień izolacji akustycznej.

Wszystkie okna w ogrzewanych lub klimatyzowanych pomieszczeniach i strefach wspólnych dodane lub odnowione po uzyskaniu wspólnotowego oznakowania ekologicznego są zgodne z wymogami dyrektywy 2002/91/WE (art. 4, 5 i 6) i dyrektywy Rady 89/106/EWG ⁽²⁾ oraz odpowiednich krajowych przepisów technicznych wdrażających je.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza oświadczenie specjalisty technika określające zgodność z tym kryterium i zawierające wartości współczynnika przenikania ciepła (współczynnika U). W odniesieniu do okien spełniających wymogi dyrektywy 2002/91/WE wnioskodawca dostarcza świadectwo energetyczne lub, jeżeli krajowy system wdrożenia go nie przewiduje, oświadczenie producenta.

7. Wyłączanie ogrzewania i klimatyzacji

Jeżeli ogrzewanie lub klimatyzacja nie wyłączają się automatycznie po otwarciu okien, powinna istnieć łatwo dostępna informacja przypominająca gościowi o zamknięciu okien, gdy włączone jest ogrzewanie lub klimatyzacja. Pojedyncze urządzenia grzewcze/klimatyzacyjne zakupione po uzyskaniu wspólnotowego oznakowania ekologicznego muszą być wyposażone w wyłącznik uruchamiający się automatycznie po otwarciu okien.

Kryterium to odnosi się tylko do obiektów zakwaterowania turystycznego, które wyposażone są w ogrzewanie lub klimatyzację.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z tekstem informacji dla gości (w stosownych przypadkach).

8. Wyłączanie oświetlenia

Jeżeli w pokojach nie ma automatycznego wyłącznika oświetlenia, powinna istnieć łatwo dostępna informacja dla gości z prośbą o wyłączanie oświetlenia przy opuszczaniu pokoi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z procedurami informacyjnymi.

9. Żarówki energooszczędne

a) Co najmniej 80 % wszystkich żarówek w obiekcie zakwaterowania turystycznego posiada klasę efektywności energetycznej A, jak określono w dyrektywie Komisji 98/11/WE ⁽³⁾. Nie dotyczy to żarówek, których właściwości fizyczne nie pozwalają na zastąpienie ich żarówkami energooszczędnymi.

b) 100 % żarówek oświetleniowych, które są umieszczone w miejscach, w których najprawdopodobniej będą włączane przez ponad pięć godzin dziennie, posiada klasę efektywności energetycznej A, jak określono w dyrektywie 98/11/WE. Nie dotyczy to żarówek, których właściwości fizyczne nie pozwalają na zastąpienie ich żarówkami energooszczędnymi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z obydwoma częściami tego kryterium wraz ze wskazaniem klasy efektywności energetycznej różnych używanych żarówek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 71 z 10.3.1998, s. 1.

10. Zewnętrzne urządzenia grzewcze

Do ogrzewania przestrzeni zewnętrznych, takich jak miejsca dla palących lub zewnętrzne jadalnie w obiekcie zakwaterowania turystycznego, wykorzystuje się wyłącznie urządzenia zasilane energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium określając rodzaj źródeł energii wykorzystywanych w urządzeniach zasilanych energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych.

WODA

11. Wpływ wody z kranów i pryszniców

Średnie natężenie wypływu wody z kranów i głowic natryskowych z wyjątkiem kurków zlewów kuchennych i kurków wanien nie przekracza 9 litrów na minutę.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz odpowiednią dokumentację, w tym wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium.

12. Pojemniki na odpady w toaletach

Każda toaleta wyposażona jest w odpowiedni pojemnik na odpady, a gości zachęca się do korzystania z tych pojemników przy pozbywaniu się odpadów, zamiast z muszli klozetowej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją dotyczącą informacji dla gości.

13. Spłukiwanie pisuarów

Wszystkie pisuary są wyposażone w automatyczne (czasowe) lub ręczne systemy spłukiwania w celu uniknięcia ciągłego spłukiwania.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją dotyczącą zainstalowanych pisuarów.

14. Zmiana ręczników i prześcieradeł

W momencie przybycia goście są informowani o polityce ochrony środowiska prowadzonej przez obiekt zakwaterowania turystycznego. Wyjaśnia się im, że prześcieradła i ręczniki w pokojach są zmieniane na ich żądanie lub domyślnie z częstotliwością określoną w polityce ochrony środowiska obiektu zakwaterowania turystycznego lub wymaganą krajowymi przepisami prawa. Ma to zastosowanie tylko do obiektów zakwaterowania turystycznego, w których usługa obejmuje dostarczanie ręczników lub prześcieradeł.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją przedstawiającą sposób informowania gości oraz spełniania ich prośb.

15. Właściwe odprowadzanie ścieków

Obiekt zakwaterowania turystycznego informuje gości i pracowników o prawidłowym korzystaniu z urządzeń do odprowadzania ścieków w celu uniknięcia odprowadzania substancji, które mogą uniemożliwić oczyszczanie ścieków zgodnie z gminnym planem oczyszczania ścieków oraz przepisami wspólnotowymi. Jeżeli nie jest dostępny gminny plan oczyszczania ścieków, obiekt zakwaterowania turystycznego zapewnia ogólny wykaz substancji, których nie można odprowadzać wraz ze ściekami, zgodnie z dyrektywą 2006/118/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz odpowiednią dokumentację (w miarę możliwości wraz z planem oczyszczania ścieków oraz informacjami dla gości i pracowników).

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 27.12.2006, s. 19.

DETERGENTY I ŚRODKI ODKAŻAJĄCE**16. Środki odkazające**

Środków odkazających używa się tylko wówczas, jeżeli jest to konieczne w celu zapewnienia zgodności z wymogami przepisów prawa w zakresie higieny.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz ze wskazaniem, gdzie i kiedy używane są środki odkazające.

ODPADY**17. Segregacja odpadów przez gości**

Gości informuje się o sposobach i miejscach segregacji odpadów zgodnie z najlepszymi lokalnymi lub krajowymi systemami obowiązującymi na obszarze, na którym położony jest obiekt zakwaterowania turystycznego. Pojemniki przeznaczone do segregacji są dostępne w pokojach lub w ich pobliżu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium oraz odpowiednią dokumentację dotyczącą informowania gości i rozmieszczenia pojemników w obiekcie zakwaterowania turystycznego.

18. Segregacja odpadów

Odpady podlegają segregacji według kategorii, które miejscowe lub krajowe zakłady utylizacji odpadów mogą zagospodarować oddzielnie, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych, które należy segregować, zbierać i usuwać zgodnie z wykazem określonym w decyzji Komisji 2000/532/WE ⁽¹⁾, a jednocześnie poszukuje się odpowiedniego sposobu ich usunięcia. Wykaz ten obejmuje tonery, tusze, urządzenia chłodnicze i elektryczne, baterie, środki farmaceutyczne, tłuszcze/oleje oraz urządzenia elektryczne i elektroniczne określone w dyrektywie 2002/96/WE ⁽²⁾ i w dyrektywie 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.

Jeżeli miejscowa administracja nie zapewnia oddzielnego odbierania lub usuwania odpadów, obiekt zakwaterowania turystycznego powinien zwrócić się do niej z pismem wyrażającym gotowość do segregowania odpadów oraz zaniepokojenie z powodu braku oddzielnego odbierania lub usuwania. Jeżeli administracja samorządowa nie zapewnia usuwania odpadów niebezpiecznych, wnioskodawca corocznie dostarcza oświadczenie samorządu terytorialnego stwierdzające, że nie istnieje system usuwania niebezpiecznych odpadów.

Wniosek do samorządu terytorialnego o zapewnienie oddzielnego odbierania lub usuwania odpadów składa się corocznie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z określeniem różnych kategorii odpadów przyjmowanych przez samorząd terytorialny lub właściwych umów z prywatnymi odbiorcami. W stosownych przypadkach zgłaszający dostarcza corocznie odpowiednie oświadczenie samorządu terytorialnego.

19. Produkty jednorazowego użytku

O ile przepisy prawa nie stanowią inaczej, nie używa się jednorazowych produktów toaletowych (nieprzeznaczonych do ponownego napełniania), takich jak szampon i mydło, oraz innych przedmiotów jednorazowych (nieprzeznaczonych do ponownego wykorzystania), takich jak czepki pod prysznic, szczotki, pilniki do paznokci itd. Jeżeli przepisy prawa wymagają stosowania produktów jednorazowego użytku, wnioskodawca przedstawia gościom obydwie możliwości i zachęca ich przy użyciu odpowiednich informacji do korzystania z produktów wielorazowego użytku.

Jednorazowe naczynia do picia (kubki i kieliszki), talerze i sztućce mogą być wykorzystywane wyłącznie wówczas, jeżeli wyprodukowane zostały z odnawialnych surowców oraz są biodegradowalne i kompostowalne zgodnie z normą EN 13432.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją wyjaśniającą sposób jego spełnienia (w tym wszelkie przepisy prawa wymagające stosowania produktów jednorazowych) oraz spójną dokumentację dotyczącą produktów do ponownego napełniania lub informacją dla gości zachęcającą ich do stosowania produktów wielorazowego użytku (w stosownych przypadkach).

W celu wykazania, że jednorazowe naczynia do picia (kubki i kieliszki), talerze i sztućce spełniają te kryteria, należy przedstawić dowody zgodności z normą EN 13432.

⁽¹⁾ Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

20. Pakowanie śniadań

O ile przepisy prawa nie wymagają inaczej, do serwowania nie używa się opakowań z pojedynczymi porcjami śniadań i innych posiłków, z wyjątkiem produktów do smarowania wytwarzanych z mleka (takich jak masło, margaryna i ser topiony), kremu czekoladowego i masła orzechowego oraz dżemów i konfitur dietetycznych lub przeznaczonych dla diabetyków.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz ze szczegółowym wyjaśnieniem, w jaki sposób kryterium jest spełnione, listą produktów podawanych w pojedynczych porcjach oraz przepisami prawa wymagającymi takiego postępowania.

INNE USŁUGI

21. Zakaz palenia w strefach wspólnych

We wszystkich krytych obiektach wspólnych znajduje się wydzielona część, w której obowiązuje zakaz palenia.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium.

22. Komunikacja publiczna

Gościom i pracownikom zapewnia się łatwo dostępne informacje na temat korzystania z transportu publicznego do obiektu zakwaterowania turystycznego i z powrotem przy wykorzystaniu podstawowych środków transportu. Jeżeli nie istnieje odpowiednia komunikacja publiczna, podaje się również informacje o innych środkach komunikacji przyjaznych dla środowiska.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kopiami dostępnych materiałów informacyjnych.

OGÓLNE ZARZĄDZANIE

Wnioskodawcy, którzy posiadają system zarządzania środowiskowego zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 761/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ lub certyfikowany zgodnie z ISO 14001, automatycznie spełniają poniższe ogólne kryteria zarządzania, z wyjątkiem kryteriów 27, 28 i 29 (gromadzenie danych i informacja). W takich przypadkach środkiem weryfikacji spełnienia tych kryteriów jest rejestracja EMAS lub certyfikacja ISO 14001.

23. Konserwacja i przeglądy kotłów i systemów klimatyzacyjnych

Kotły i systemy klimatyzacyjne podlegają konserwacji i przeglądom co najmniej raz do roku lub częściej, jeżeli wymagają tego przepisy lub jeżeli istnieje taka potrzeba, przeprowadzanym przez wykwalifikowanych fachowców zgodnie z CEI i normami krajowymi, jeżeli mają one zastosowanie, lub według instrukcji producenta.

W przypadku systemów klimatyzacyjnych konserwację (kontrolę wycieków i naprawy) przeprowadza się zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 842/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ na podstawie ilości gazów F (fluorowanych gazów cieplarnianych) w danym zastosowaniu, według następujących zasad:

- co najmniej raz na dwanaście miesięcy przy zastosowaniach, w których wykorzystuje się 3 kg lub więcej gazów F (nie ma to zastosowania do urządzeń z hermetycznie zamkniętymi systemami, które są oznakowane jako takie i zawierają mniej niż 6 kg fluorowanych gazów cieplarnianych),
- co najmniej raz na sześć miesięcy przy zastosowaniach, w których wykorzystuje się 30 kg lub więcej gazów F,
- co najmniej raz na trzy miesiące przy zastosowaniach, w których wykorzystuje się 300 kg lub więcej gazów F.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z wszystkimi częściami tego kryterium wraz z opisem kotłów i programu ich konserwacji oraz danymi osób/firm prowadzących konserwację, a także elementów sprawdzanych podczas konserwacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 14.6.2006, s. 1.

W odniesieniu do systemów klimatyzacyjnych zawierających 3 kg lub więcej gazów F wnioskodawca dostarcza dokumentację dotyczącą ilości i typu wprowadzonych fluorowanych gazów cieplarnianych, wszelkich ilości dodanych lub odzyskanych podczas przeglądów, konserwacji i ostatecznego usunięcia, jak również nazwę przedsiębiorstwa, które przeprowadziło przegląd lub konserwację lub konserwatora, który przeprowadził przegląd lub konserwację, daty i wyniki kontroli wycieków oraz właściwe informacje szczegółowo identyfikujące poszczególne urządzenia stacjonarne zawierające ponad 30 kg gazów F.

24. Ustalenia polityki i program środowiskowy

Zarządca prowadzi politykę ochrony środowiska oraz sporządza prostą deklarację o polityce ochrony środowiska i dokładny program działań w celu zapewnienia stosowania polityki ochrony środowiska.

Program działań określa cele w zakresie efektywności środowiskowej w odniesieniu do energii, wody, substancji chemicznych i odpadów, które winny być ustalane co dwa lata przy uwzględnieniu kryteriów fakultatywnych oraz zgromadzonych danych, jeżeli są one dostępne. Program określa osobę, która pełni funkcję kierownika obiektu zakwaterowania turystycznego ds. ochrony środowiska i odpowiada za podejmowanie niezbędnych działań i osiąganie celów. Polityka ochrony środowiska jest publicznie dostępna do wglądu. Uwzględnia się uwagi i informacje zwrotne od gości zgromadzone przy użyciu kwestionariuszy lub list kontrolnych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kopią polityki ochrony środowiska lub oświadczeniem w sprawie polityki ochrony środowiska i programem działania oraz procedurami uwzględniania sugestii gości.

25. Szkolenie personelu

Obiekt zakwaterowania turystycznego przeprowadza szkolenie personelu i przekazuje mu informacje, w tym pisemne procedury lub instrukcje, w celu zapewnienia stosowania procedur mających na celu ochronę środowiska oraz podniesienia świadomości odpowiedzialności za środowisko naturalne. Uwzględnia się w szczególności następujące kwestie:

w odniesieniu do **oszczędzania energii**:

- szkolenie personelu obejmuje sposoby oszczędzania energii,

w odniesieniu do **oszczędzania wody**:

- szkolenie personelu obejmuje codzienne sprawdzanie, czy nie ma widocznych wycieków i podejmowanie odpowiednich działań w razie potrzeby,
- kwiaty i zieleń na zewnątrz podlewa się zwykle przed południem lub po zachodzie słońca, jeżeli jest to odpowiednie ze względu na warunki regionalne lub klimatyczne,
- personel otrzymuje informację o polityce obiektu zakwaterowania turystycznego w odniesieniu do kryterium 14 dotyczącego zmiany ręczników oraz instrukcje o sposobach jej przestrzegania,

w odniesieniu do **substancji chemicznych**:

- szkolenie personelu obejmuje unikanie przekraczania zalecanych ilości detergentów i środków odkażających wskazanych na opakowaniach,

w odniesieniu do **odpadów**:

- szkolenie personelu obejmuje gromadzenie, segregację i przekazywanie do odpowiedniego usuwania tych kategorii odpadów, które mogą być zagospodarowywane oddzielnie przez miejscowe lub krajowe zakłady utylizacji odpadów, zgodnie z kryterium 18,
- szkolenie personelu obejmuje gromadzenie, segregację i przekazywanie do odpowiedniego usuwania odpadów niebezpiecznych wymienionych w decyzji 2000/532/WE i określonych w kryterium 18.

Nowym pracownikom zapewnia się odpowiednie szkolenie w ciągu czterech tygodni od rozpoczęcia pracy, zaś wszystkim pracownikom co najmniej raz do roku.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz ze szczegółowym opisem programu szkolenia, treścią szkolenia oraz wskazaniem pracowników, którzy zostali przeszkoleni oraz terminu i tematu szkolenia. Wnioskodawca przedstawia również kopie procedur i informacji dla pracowników dotyczących wszystkich wskazanych kwestii.

26. Informacje dla gości

Obiekt zakwaterowania turystycznego przekazuje gościom, w tym uczestnikom konferencji, informacje dotyczące swojej polityki ochrony środowiska, w tym aspektów bezpieczeństwa i ochrony przeciwpożarowej, zachęcając ich, by przyczynili się do jej wdrażania. Informacje przekazane gościom odnoszą się do działań podjętych w ramach polityki ochrony środowiska i zawierają dane dotyczące wspólnotowego oznakowania ekologicznego. Informacje te są aktywnie przekazywane gościom przy zakwaterowaniu wraz z kwestionariuszem dotyczącym ich opinii na temat środowiskowych aspektów obiektu zakwaterowania turystycznego. Ogłoszenia zachęcające gości do wspierania celów ochrony środowiska są widoczne dla gości, zwłaszcza w strefach wspólnych i pokojach.

W odniesieniu do różnych stref podejmuje się następujące konkretne działania:

w odniesieniu do **energii:**

- w stosownych przypadkach, zgodnie z kryteriami 7 i 8 informuje się gości o konieczności wyłączania ogrzewania/klimatyzacji oraz oświetlenia,

w odniesieniu do **wody i ścieków:**

- w łazienkach i toaletach znajduje się odpowiednia informacja dla gości, w jaki sposób należy oszczędzać wodę,
- gości zachęca się do informowania personelu o wszelkich zauważonych wyciekach,
- w toaletach umieszcza się oznakowanie zachęcające gości do pozbywania się odpadów z wykorzystaniem pojemników na odpady, zamiast muszli klozetowych,

w odniesieniu do **odpadów:**

- gości informuje się o polityce zmniejszania ilości odpadów obiektu zakwaterowania turystycznego i wykorzystywania odpowiedniej jakości alternatywnych rozwiązań wobec produktów jednorazowych i dostarczanych w pojedynczych porcjach; należy również zachęcać gości do korzystania z produktów wielorazowego użytku, jeżeli przepisy prawa nie wymagają użycia produktów jednorazowego użytku,
- gości informuje się o sposobach i miejscach segregacji odpadów zgodnie z najlepszymi lokalnymi lub krajowymi systemami na obszarze, na którym położony jest obiekt zakwaterowania turystycznego oraz miejscach usuwania substancji niebezpiecznych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z kopiami oznakowania informacyjnego i ogłoszeń przeznaczonych dla gości oraz określa procedury dystrybucji i gromadzenia informacji, wypełniania kwestionariuszy oraz uwzględniania informacji zwrotnych.

27. Dane dotyczące zużycia energii i wody

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada procedury zbierania i kontrolowania danych dotyczących ogólnego zużycia energii (kWh), elektryczności oraz innych źródeł energii (kWh), a także zużycia wody (w litrach).

W miarę możliwości dane gromadzi się w zestawieniu miesięcznym lub co najmniej rocznym oraz wyraża się je również jako zużycie przypadające na nocleg i na m² powierzchni wewnątrz budynku.

Obiekt zakwaterowania turystycznego zgłasza wyniki co roku do właściwego organu oceniającego wnioszek.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z opisem procedur. We wniosku wnioskodawca dostarcza dane dotyczące wymienionego wyżej zużycia za co najmniej sześć poprzednich miesięcy (jeżeli są dostępne), a następnie dostarcza te dane corocznie za poprzedni rok lub okres otwarcia.

28. Gromadzenie innych danych

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada procedury gromadzenia i monitorowania danych dotyczących zużycia substancji chemicznych wyrażonego w kg lub w litrach z określeniem ilości wytwarzanych odpadów (w litrach lub kg niesortowanych odpadów) oraz informacją, czy produkt jest stężony, czy nie.

W miarę możliwości dane gromadzi się w zestawieniu miesięcznym lub co najmniej rocznym oraz wyraża się je również jako zużycie lub produkcję przypadające na nocleg i na m² powierzchni wewnątrz budynku.

Obiekt zakwaterowania turystycznego zgłasza wyniki co roku do właściwego organu oceniającego wniosek.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z opisem procedur. We wniosku wnioskodawca dostarcza dane dotyczące wymienionego wyżej zużycia, za co najmniej sześć poprzednich miesięcy (jeżeli są dostępne), a następnie dostarcza te dane corocznie za poprzedni rok lub okres otwarcia. Wnioskodawca określa świadczone usługi i wskazuje, czy w pomieszczeniach obiektu wykonywane jest pranie garderoby.

29. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym

Pole 2 oznakowania ekologicznego zawiera następujący tekst:

„Ten obiekt zakwaterowania turystycznego podejmuje środki w celu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, oszczędzania energii i wody, ograniczenia odpadów, poprawy stanu lokalnego środowiska naturalnego”.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza próbkę wykazującą, w jaki sposób zastosuje oznakowanie, wraz z deklaracją zgodności z tym kryterium.

SEKCJA B

KRYTERIA FAKULTATYWNE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 UST. 1 I 2

Każdemu z kryteriów określonych w niniejszej sekcji przypisana została wartość wyrażona w punktach lub ułamkach punktów. Aby uzyskać prawo do oznakowania ekologicznego, obiekty zakwaterowania turystycznego muszą uzyskać co najmniej 20 punktów.

Całkowita wymagana liczba punktów zostaje zwiększona o 3 punkty za każdą z następujących oferowanych usług dodatkowych świadczonych przez właściciela lub zarządcę obiektu zakwaterowania turystycznego:

- usługi gastronomiczne (w tym śniadania),
- działalność sportowo-rekreacyjna, która obejmuje sauny, baseny oraz podobne wyposażenie znajdujące się na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego; jeżeli działalność sportowo-rekreacyjna obejmuje centrum odnowy biologicznej, wymagana liczba punktów zostaje zwiększona o 5 punktów, zamiast o 3,
- tereny zielone/zewnętrzne w tym parki i ogrody, które są dostępne dla gości.

ENERGIA

30. Wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (do 4 punktów)

Obiekt zakwaterowania turystycznego wyposażony jest w system paneli fotowoltaicznych (baterii słonecznych), lokalny generator hydroelektryczny lub system wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, energii geotermalnej lub wiatrowej, który dostarcza lub będzie dostarczać co najmniej 20 % całkowitego zużycia energii elektrycznej na rok (2 punkty).

Obiekt zakwaterowania turystycznego wprowadza do sieci ilość netto energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii (2 punkty).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą systemu paneli fotowoltaicznych, lokalnego generatora hydroelektrycznego lub systemu wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, energii geotermalnej lub wiatrowej, danymi dotyczącymi jego potencjalnej i rzeczywistej mocy wyjściowej oraz dokumentacją dotyczącą przepływów energii z sieci i do sieci, jako potwierdzeniem wszelkich wkładów netto lub wkładów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii do sieci.

31. Energia z odnawialnych źródeł (do 2 punktów)

Co najmniej 70 % całkowitej energii zużywanej do ogrzewania lub chłodzenia pokoi lub do ogrzewania wody sanitarnej pochodzi z odnawialnych źródeł (1,5 punktu; 2 punkty, jeżeli 100 % energii obiektu zakwaterowania turystycznego wykorzystywanej w tym celu pochodzi z odnawialnych źródeł energii).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z danymi dotyczącymi zużycia energii na ogrzewanie pokoi i ciepłą wodę oraz dokumentacją wykazującą, że co najmniej 70 % lub 100 % tej energii pochodzi z odnawialnych źródeł.

32. Sprawność energetyczna kotła (1,5 punktu)

Obiekt zakwaterowania turystycznego jest wyposażony w czterogwiazdkowe kotły, jak określono w dyrektywie 92/42/EWG.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją.

33. Emisje NO_x z kotła (1,5 punktu)

Kotły posiadają klasę 5 normy EN 297 prA3 regulującej emisje NO_x i wydzielają mniej niż 60 mg NO_x/kWh (kotły kondensacyjne) lub 70 mg NO_x/kWh (kotły niekondensacyjne o mocy znamionowej do 120 kW).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz ze sprawozdaniem lub specyfikacjami technicznymi otrzymanymi od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za sprzedaż lub konserwację kotła.

34. Lokalna sieć ciepłownicza (1,5 punktu)

Ogrzewanie obiektu zakwaterowania turystycznego zapewnione jest przez efektywną lokalną sieć ciepłowniczą do celów oznakowania ekologicznego określonych w następujący sposób:

wytwarzanie ciepła odbywa się w wysokosprawnych jednostkach kogeneracji zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie 2004/8/WE i aktach wykonawczych do niej lub w kotłach wytwarzających tylko ciepło o sprawności nie mniejszej niż odpowiednia wartość referencyjna określona w decyzji Komisji 2007/74/WE ⁽¹⁾,

oraz dodatkowo:

rury w lokalnej sieci ciepłowniczej spełniają wymogi określone w stosownych normach CEN dla takich rur.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją wykazującą podłączenie do lokalnej sieci ciepłowniczej.

35. Skojarzona gospodarka energetyczna – kogeneracja (1,5 punktu)

Energia elektryczna i ciepła dla obiektu zakwaterowania turystycznego dostarczana jest przez wysokosprawne jednostki kogeneracji zgodnie z dyrektywą 2004/8/WE. Jeżeli obiekt zakwaterowania turystycznego wyposażony jest w taką jednostkę kogeneracji, jej produkcja energii cieplnej i elektrycznej dostarcza co najmniej 70 % całkowitego zużycia energii cieplnej i elektrycznej obiektu. Dostawy energii oblicza się zgodnie z metodą określoną w dyrektywie 2004/8/WE.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą kogeneracji.

36. Pompa ciepła (do 2 punktów)

Obiekt zakwaterowania turystycznego wyposażony jest w pompę ciepła zapewniającą ogrzewanie lub klimatyzację (1,5 punktu). Obiekt zakwaterowania turystycznego wyposażony jest w pompę ciepła ze wspólnotowym oznakowaniem ekologicznym lub innym oznakowaniem ekologicznym ISO typu I (2 punkty).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą pompy ciepła.

⁽¹⁾ Dz.U. L 32 z 6.2.2007, s. 183.

37. Odzyskiwanie ciepła (do 1,5 punktu)

Obiekt zakwaterowania turystycznego wyposażony jest w system odzyskiwania ciepła w 1 (1 punkt) lub 2 (1,5 punktu) następujących kategoriach: systemy chłodzenia, wentylatory, pralki, zmywarki do naczyń, basen pływacki lub baseny pływackie, ścieki sanitarne.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą systemów odzyskiwania ciepła.

38. Termoregulacja (1,5 punktu)

Temperatura w każdej strefie wspólnej i pokoju jest regulowana indywidualnie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z dokumentacją dotyczącą systemów termoregulacyjnych

39. Audyty energetyczne budynków (1,5 punktu)

Obiekt zakwaterowania turystycznego podlega audytom energetycznym przeprowadzanym raz na dwa lata przez niezależnego eksperta i wdraża co najmniej dwa zalecenia dotyczące termomodernizacji wydane w wyniku audytu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza sprawozdanie z audytu sprawności energetycznej i szczegółową dokumentację dotyczącą sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium.

40. Klimatyzacja (do 2 punktów)

Efektywność energetyczna wszystkich urządzeń klimatyzacyjnych typu domowego obiektu zakwaterowania turystycznego jest wyższa o 15 % od progu kwalifikującego do klasy A określonego w dyrektywie 2002/31/WE (1,5 punktu). Efektywność energetyczna wszystkich urządzeń klimatyzacyjnych typu domowego obiektu zakwaterowania turystycznego jest wyższa o 30 % od progu kwalifikującego do klasy A określonego w dyrektywie 2002/31/WE (2 punkty).

Kryterium tego nie stosuje się do urządzeń, które mogą wykorzystywać również inne źródła energii, urządzeń powietrzno-wodnych i typu woda/woda lub jednostek o mocy wyjściowej (mocy chłodzenia) większej od 12 kW.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację wykazującą zgodność z tym kryterium.

41. Automatyczne wyłączanie systemów klimatyzacji i ogrzewania (1,5 punktu)

Istnieje automatyczny system, który wyłącza klimatyzację i ogrzewanie w pokojach po otwarciu okien.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację systemu klimatyzacyjnego.

42. Architektura bioklimatyczna (3 punkty)

Obiekt zakwaterowania turystycznego jest zbudowany zgodnie z zasadami architektury bioklimatycznej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją.

43. Efektywność energetyczna chłodziarek (1 punkt), piekarników (1 punkt) zmywarek do naczyń (1 punkt), pralek (1 punkt), suszarek/suszarek bębnowych (1 punkt) i sprzętu biurowego (maksymalnie 3 punkty)

- a) (1 punkt): Wszystkie chłodziarki typu domowego mają klasę efektywności A+ lub A++ zgodnie z dyrektywą Komisji 94/2/WE⁽¹⁾, a wszystkie lady chłodnicze lub minibary mają co najmniej klasę efektywności B.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację określającą klasę energetyczną wszystkich chłodziarek oraz lad chłodniczych lub minibarów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 45 z 17.2.1994, s. 1.

- b) (1 punkt): Wszystkie piekarniki elektryczne typu domowego mają klasę efektywności energetycznej A zgodnie z dyrektywą Komisji 2002/40/WE ⁽¹⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację określającą klasę energetyczną wszystkich piekarników elektrycznych typu domowego.

Uwaga: Kryterium tego nie stosuje się do piekarników, które nie są zasilane energią elektryczną lub które nie są objęte dyrektywą 2002/40/WE (np. piekarników przemysłowych).

- c) (1 punkt): Wszystkie domowe zmywarki do naczyń mają sprawność energetyczną klasy A określoną w dyrektywie Komisji 97/17/WE ⁽²⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację określającą klasę energetyczną wszystkich zmywarek do naczyń.

Uwaga: Kryterium tego nie stosuje się do zmywarek do naczyń, które nie są objęte dyrektywą 97/17/WE (np. przemysłowych zmywarek do naczyń).

- d) (1 punkt): Wszystkie domowe pralki mają sprawność energetyczną klasy A określoną w dyrektywie Komisji 95/12/WE ⁽³⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację określającą klasę energetyczną wszystkich pralek.

Uwaga: Kryterium tego nie stosuje się do pralek, które nie są objęte dyrektywą 95/12/WE (np. pralek przemysłowych).

- e) (1 punkt): Co najmniej 80 % urządzeń biurowych (komputery, monitory, telefaksy, drukarki, skanery, kserokopiarki) kwalifikuje się do oznakowania Energy Star określonego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 ⁽⁴⁾ i decyzji Komisji 2003/168/WE ⁽⁵⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację określającą kwalifikację urządzeń biurowych do oznakowania Energy Star.

- f) (1 punkt): Wszystkie elektryczne suszarki bębnowe mają klasę efektywności energetycznej A, zgodnie z dyrektywą Komisji 95/13/WE ⁽⁶⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację określającą klasę energetyczną wszystkich elektrycznych suszarek bębnowych.

Uwaga: Kryterium tego nie stosuje się do elektrycznych suszarek bębnowych, które nie są objęte dyrektywą 95/13/WE (np. przemysłowych suszarek bębnowych).

44. Elektryczne suszarki do rąk i włosów z czujnikiem zbliżeniowym (do 2 punktów)

Wszystkie elektryczne suszarki do rąk (1 punkt) i włosów (1 punkt) są wyposażone w czujniki zbliżeniowe lub mają przyznane oznakowanie ekologiczne ISO typu I.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację uzupełniającą wykazującą, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium.

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 15.5.2002, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 118 z 7.5.1997, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 21.6.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. 67, z 12.3.2003, s. 22.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 136 z 21.6.1995, s. 28.

45. Ustawienie chłodziarek (1 punkt)

Chłodziarka lub chłodziarki w kuchni, restauracji i barze są ustawione i wyregulowane zgodnie z zasadami oszczędności energii w celu ograniczenia marnowania energii.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium.

46. Automatyczne wyłączanie oświetlenia w pokojach (1,5 punktu)

95 % obiektu zakwaterowania turystycznego wyposażone jest w automatyczny system wyłączający oświetlenie, gdy goście opuszczają pokój.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację tych systemów.

47. Regulacja czasowa w saunach (1 punkt)

Wszystkie sauny i łaźnie parowe posiadają regulację czasową lub procedurę pracowniczą dotyczącą ich wyłączania i włączania.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację tych systemów.

48. Ogrzewanie basenu przy pomocy odnawialnych źródeł energii (do 1,5 punktu)

Energia wykorzystywana do ogrzewania wody w basenie pochodzi z odnawialnych źródeł energii. Co najmniej 50 %: 1 punkt, 100 %: 1,5 punktu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z danymi dotyczącymi zużycia energii na ogrzewanie wody w basenie oraz dokumentacją wykazującą ilość zużytej energii pochodzącej z odnawialnych źródeł.

49. Automatyczne wyłączanie oświetlenia zewnętrznego (1,5 punkt)

Oświetlenie zewnętrzne, które nie jest potrzebne do celów bezpieczeństwa, jest automatycznie wyłączane po określonym czasie lub jest włączane za pomocą czujnika zbliżeniowego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za instalację, sprzedaż lub konserwację tych systemów.

WODA**50. Wykorzystanie wody deszczowej (2 punkty) i wody ponownie wprowadzanej do obiegu (2 punkty)**

a) (2 punkty): Woda deszczowa jest zbierana i wykorzystywana do celów innych niż higieniczny i jako woda pitna.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą oraz odpowiednim zapewnieniem, że źródło wody do celów higieny i wody pitnej jest całkowicie odrębne.

b) (2 punkty): Woda ponownie wprowadzana do obiegu jest zbierana i wykorzystywana do celów innych niż higieniczny i jako woda pitna.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca przedkłada szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą oraz odpowiednim zapewnieniem, że źródło wody do celów higieny i wody pitnej jest całkowicie odrębne.

51. Automatyczne systemy nawadniania terenów zewnętrznych (1,5 punktu)

W obiekcie zakwaterowania turystycznego wykorzystywany jest automatyczny system optymalizacji cykli nawadniania i zużycia wody przy podlewaniu zewnętrznej roślinności/zieleni.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

52. Wpływ wody z kranów i głowic natryskowych (1,5 punktu)

Średnie natężenie wypływu wody ze wszystkich kranów i głowic pryszniców, w tym również kurków wanien nie przekracza 8 litrów/minutę.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

53. Splukiwanie ubikacji (1,5 punktu)

Co najmniej 95 % ubikacji zużywa na pełne splukanie sześć litrów wody lub mniej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

54. Zużycie wody przez zmywarki do naczyń (1 punkt)

Zużycie wody przez zmywarki do naczyń (wyrażone jako $W_{(zmierzone)}$) jest mniejsze lub równe wartości progowej określonej w poniższym równaniu przy użyciu tej samej metody badawczej EN 50242 oraz cyklu programu jak wybrane w przypadku dyrektywy 97/17/WE:

$$W_{(zmierzone)} \leq (0,625 \times S) + 9,25$$

gdzie:

$W_{(zmierzone)}$ = zmierzone zużycie wody przez zmywarkę do naczyń w litrach na cykl, wyrażone z dokładnością do jednego miejsca po przecinku,

S = stosowana liczba standardowych miejsc na naczynia w zmywarce do naczyń.

Kryterium stosuje się wyłącznie do zmywarek do naczyń typu domowego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za produkcję, sprzedaż lub konserwację zmywarek do naczyń lub dowód, że zmywarkom do naczyń zostało przyznane wspólnotowe oznakowanie ekologiczne.

55. Zużycie wody przez pralki (1 punkt)

Pralki używane w obiekcie zakwaterowania turystycznego przez gości i personel lub używane przez zakład świadczący usługi pralnicze dla obiektu nie zużywają więcej niż 12 litrów wody na 1 kg wsadu pralki według wg pomiaru dokonanego zgodnie z EN 60456 przy użyciu tego samego standardowego cyklu prania bawełny w 60 °C jak wybrany w przypadku dyrektywy 95/12/WE.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza specyfikację techniczną otrzymaną od profesjonalnych techników odpowiedzialnych za produkcję, sprzedaż lub konserwację pralek lub dowód, że pralkom zostało przyznane wspólnotowe oznakowanie ekologiczne. Kierownictwo obiektu zakwaterowania turystycznego dostarcza dokumentację techniczną uzyskaną od zakładu świadczącego usługi pralnicze dla obiektu, która wykazuje, że jego pralki spełniają to kryterium.

56. Temperatura i przepływ wody bieżącej (1 punkt)

Co najmniej 95 % kranów pozwala na dokładną i szybką regulację temperatury i przepływu wody.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

57. Regulatory czasowe pryszniców (1,5 punktu)

Wszystkie prysznice w pomieszczeniach dla personelu, w strefach zewnętrznych i wspólnych są wyposażone w regulator czasowy/czujnik zbliżeniowy, który przerywa przepływ wody po określonym czasie lub kiedy nie są używane.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

58. Przykrywanie basenu (1 punkt)

Napełniony basen jest przykrywany na noc lub gdy nie jest używany dłużej niż jeden dzień, aby zapobiec ochłodzeniu znajdującej się w nim wody i ograniczyć jej parowanie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

59. Odladzanie (do 1,5 punktu)

Jeżeli konieczne jest odladzanie, w celu doprowadzenia do bezpiecznego stanu pokrytych lodem/śniegiem dróg na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego używa się środków mechanicznych lub piasku/żwiru (1,5 punktu).

Jeżeli stosowane jest odladzanie chemiczne, używane substancje nie zawierają więcej niż 1 % jonów chlorkowych (Cl-) (1 punkt) lub używane są odladzacze, którym przyznane zostało wspólnotowe oznakowanie ekologiczne bądź inne krajowe lub regionalne oznakowania ekologiczne ISO typu I (1,5 punktu).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

60. Oznaczenia twardości wody (do 2 punktów)

W pobliżu miejsc do prania/pralek/zmywarek do naczyń wywieszone są informacje dotyczące twardości miejscowej wody (1 punkt) dla umożliwienia lepszego wykorzystania detergentów przez gości i personel lub używany jest automatyczny system dozujący (1 punkt), który optymalizuje zużycie detergentów w zależności od twardości wody.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją przedstawiającą sposób informowania gości.

61. Wodooszczędne pisuary (1,5 punktu)

Wszystkie pisuary wykorzystują system bezwodny lub mają ręczny/elektroniczny system spłukiwania, który pozwala na jednokrotne spłukanie pisuaru po każdym użyciu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółową dokumentację uzupełniającą, wskazującą, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium.

62. Rodzime gatunki używane do nowych nasadzeń zewnętrznych (1 punkt)

Do wszelkich nasadzeń zewnętrznych drzew i żywopłotów używane są rodzime gatunki roślin.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednią specyfikację opisującą, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą sporządzoną przez eksperta.

DETERGENTY I ŚRODKI ODKAŻAJĄCE**63. Detergenty (do 3 punktów)**

Wagowo co najmniej 80 % detergentów do ręcznego zmywania naczyń, detergentów do zmywarek do naczyń, detergentów do prania, środków czyszczących ogólnego przeznaczenia, detergentów do urządzeń sanitarnych lub mydeł i szamponów używanych w obiekcie zakwaterowania turystycznego uzyskało wspólnotowe oznakowanie ekologiczne lub inne krajowe lub regionalne oznakowania ekologiczne ISO typu I (1 punkt za każdą z wymienionych kategorii detergentów, maksymalnie 3 punkty).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację (w tym stosowne faktury) określające ilości używanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów, które posiadają oznakowanie ekologiczne.

64. Farby i lakiery do zastosowania wewnętrznego i zewnętrznego (do 2 punktów)

Co najmniej 50 % wewnętrznych lub zewnętrznych pokryć obiektu zakwaterowania turystycznego zostało wykonanych z użyciem farb i lakierów do zastosowania wewnętrznego lub zewnętrznego, które otrzymały wspólnotowe oznakowanie ekologiczne lub inne krajowe lub regionalne oznakowanie ekologiczne ISO typu I (1 punkt za farby i lakiery do zastosowania wewnętrznego, 1 punkt za farby i lakiery do zastosowania zewnętrznego).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację (w tym stosowne faktury) określające ilości używanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów, które posiadają oznakowanie ekologiczne.

65. Wsparcie dla zamienników sztucznej rozpalaki do grilla (1 punkt)

Oprócz sztucznych produktów do rozpalania grilla, na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego sprzedawane są alternatywne produkty, takie jak produkty na bazie oleju rzepakowego lub konopi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium.

66. Baseny: dozowanie środków odkażających (1 punkt) lub baseny naturalne/ekologiczne (1 punkt)

Basen posiada system automatycznego dozowania, który zużywa minimalną ilość środka odkażającego w celu uzyskania odpowiedniego efektu higienicznego (1 punkt).

Lub

Basen jest obiektem typu ekologicznego/naturalnego – higiena i bezpieczeństwo kąpiących się osób zapewnione są wyłącznie przy wykorzystaniu elementów naturalnych (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dokumentację techniczną dotyczącą systemu automatycznego dozowania lub typu basenu ekologicznego/naturalnego i jego konserwacji.

67. Czyszczenie mechaniczne (1 punkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego posiada dokładne procedury czyszczenia bez użycia środków chemicznych, na przykład przy użyciu produktów z mikrowłókna lub innych niechemicznych materiałów czyszczących bądź w drodze czynności dających podobne efekty.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium (w stosownych przypadkach wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą).

68. Ogrodnictwo ekologiczne (2 punkty)

Gospodarowanie terenami zewnętrznymi odbywa się bez użycia pestycydów lub zgodnie z zasadami rolnictwa ekologicznego określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 834/2007⁽¹⁾ lub zasadami określonymi w ustawodawstwie krajowym lub w uznanych krajowych programach ekologicznych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium (w stosownych przypadkach wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą).

69. Środki do odstraszania owadów i szkodników (do 2 punktów)

Projekt architektoniczny pomieszczeń mieszkalnych oraz praktyki utrzymania higieny (np. budowanie obiektów na fundamentach w celu uniemożliwienia przedostawania się szczurów do pomieszczeń, używanie moskitier i spiral przeciw komarom) zapewniają ograniczenie stosowania środków do odstraszania owadów i szkodników na terenie obiektu zakwaterowania turystycznego do bezwzględного minimum (1 punkt).

Jeżeli stosuje się środki do odstraszania owadów i szkodników, używa się tylko tych substancji, które są dozwolone w rolnictwie ekologicznym (zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 834/2007) lub które uzyskały wspólnotowe oznakowanie ekologiczne lub inne krajowe lub regionalne oznakowania ekologiczne ISO typu I (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium (w stosownych przypadkach wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą).

ODPADY

70. Kompostowanie (do 2 punktów)

Obiekt zakwaterowania turystycznego segreguje odpowiednie odpady organiczne (odpady zielone 1 punkt; odpady kuchenne 1 punkt) i zapewnia ich kompostowanie zgodnie z wytycznymi władz lokalnych (np. przez lokalną administrację, we własnym zakresie lub przez prywatne przedsiębiorstwo).

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium (w stosownych przypadkach wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą).

71. Jednorazowe opakowania po napojach (2 punkty)

Na terenie będącym własnością lub pod bezpośrednim zarządem obiektu zakwaterowania turystycznego nie są oferowane napoje w opakowaniach jednorazowych.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium, w której wskazuje ewentualne produkty jednorazowego użytku, które są używane, oraz przepisy, które tego wymagają.

72. Usuwanie tłuszczów/olejów (do 2 punktów)

Zainstalowane są separatory tłuszczu, a tłuszcze/oleje ze smażenia płytkiego oraz zanurzeniowego są odpowiednio gromadzone i usuwane (1 punkt).

W stosownych przypadkach (np. w udostępnianych apartamentach) gościom zapewnia się możliwość odpowiedniego usunięcia zużytego przez nich tłuszczu/oleju (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

73. Zużyte tekstylia, meble i inne produkty (do 2 punktów)

Zużyte meble, tekstylia oraz inne produkty, takie jak sprzęt elektroniczny, są przekazywane na cele dobroczynne zgodnie z polityką obiektu zakwaterowania turystycznego (2 punkty) lub sprzedawane (1 punkt) innym stowarzyszeniom, które zbierają i dokonują redystrybucji tych towarów.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą ze strony stowarzyszeń.

INNE USŁUGI

74. Krajobrazowe zagospodarowanie dachów (2 punkty)

Co najmniej 50 % budynków obiektu zakwaterowania turystycznego, które mają odpowiednie dachy (dachy płaskie lub z małym kątem nachylenia) i nie są wykorzystywane do innych celów, jest obsiane trawą lub nasadzone roślinami.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

75. Informacja i edukacja środowiskowa (do 3 punktów)

Obiekt zakwaterowania turystycznego udostępnia gościom materiały informacyjne i edukacyjne w zakresie ochrony środowiska dotyczące lokalnej różnorodności biologicznej, krajobrazu i środków ochrony przyrody (1,5 punktu). Animacje dla gości zawierają elementy edukacyjne dotyczące ochrony środowiska (1,5 punktu).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

76. Zakaz palenia w strefach wspólnych i pokojach (do 1,5 punktu)

Zakaz palenia tytoniu obowiązuje w 100 % stref wspólnych wewnątrz budynków oraz w co najmniej 70 % (1 punkt) lub w co najmniej 95 % (1,5 punktu) pokoi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca podaje liczbę i charakter miejsc oraz wskazuje, w których z nich obowiązuje zakaz palenia.

77. Rowery (1,5 punktu)

Gościom udostępnia się rowery. (Co najmniej trzy rowery na każde 50 pokoi.)

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium.

78. Usługa dowozu (1 punkt)

Obiekt zakwaterowania turystycznego oferuje gościom podróżującym transportem publicznym usługę dowozu z miejsca przyjazdu ekologicznymi środkami transportu, takimi jak samochody elektryczne lub zaprzęgi konne.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza wyjaśnienie, w jaki sposób obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, oraz przykład sposobu przekazywania informacji o tej usłudze gościom.

79. Butelki zwrotne lub nadające się do ponownego napełnienia (do 3 punktów)

Obiekt zakwaterowania turystycznego oferuje napoje w butelkach zwrotnych/nadających się do ponownego napełnienia: napoje bezalkoholowe (1 punkt), piwo (1 punkt), woda (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją od dostawców butelek.

80. Stosowanie produktów wielokrotnego użytku (do 2 punktów)

W obiekcie zakwaterowania turystycznego do pilotów telewizyjnych używa się tylko baterii wielokrotnego ładowania (1 punkt) lub wkładów z tonerem wielokrotnego użytku do drukarek i kserokopiarek (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą ze strony dostawców baterii lub podmiotów zajmujących się napełnianiem wkładów z tonerem.

81. Wyroby papiernicze (do 3 punktów)

Co najmniej 80 % używanego papieru toaletowego/chusteczek higienicznych, papieru biurowego lub materiałów drukowanych uzyskało wspólnotowe oznakowanie ekologiczne lub inne krajowe lub regionalne oznakowania ISO typu I (1 punkt za każdą z tych trzech kategorii wyrobów papierniczych).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację (w tym stosowne faktury) określające ilości używanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów, które posiadają oznakowanie ekologiczne.

82. Dobra trwałego użytku (do 3 punktów)

Co najmniej 30 % każdej kategorii dóbr trwałego użytku (takich jak bielizna pościelowa, ręczniki, bielizna stołowa, komputery, przenośne komputery osobiste, telewizory, materace, meble, pralki, zmywarki do naczyń, lodówki, odkurzacze, wykładziny podłogowe, żarówki) znajdujących się w obiekcie zakwaterowania turystycznego, w tym w wynajmowanych pokojach, uzyskało wspólnotowe oznakowanie ekologiczne lub inne krajowe lub regionalne oznakowania ISO typu I (1 punkt za każdą spośród maksymalnie trzech kategorii dóbr trwałego użytku).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza dane i dokumentację określające ilości posiadanych produktów tego rodzaju oraz ilości produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne.

83. Lokalne produkty spożywcze (do 3 punktów)

Co najmniej dwa miejscowe i sezonowe (w przypadku świeżych owoców i warzyw) produkty spożywcze są oferowane na każdy posiłek, w tym na śniadanie (1,5 punktu).

W stosownych przypadkach zabronione jest spożycie miejscowych zagrożonych gatunków, takich jak określone gatunki ryb i skorupiaków oraz dziczyzna, a także krewetki pochodzące z ferm stanowiących zagrożenie dla lasów namorzynowych (1,5 punktu).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

84. Żywność ekologiczna (do 2 punktów)

Główne składniki co najmniej dwóch dań (1 punkt), pełnego jadłospisu ze śniadaniem (2 punkty) są wytwarzane metodami rolnictwa ekologicznego określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007 lub zgodnie z oznakowaniem ekologicznym ISO typu I.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

85. Jakość powietrza w pomieszczeniach (do 4 punktów)

Obiekt zakwaterowania turystycznego zapewnia optymalną jakość powietrza w pomieszczeniach za pośrednictwem jednego z następujących środków lub obydwu tych środków:

- pokoje i strefy wspólne są zgodne z wymogami określonymi w załączniku I pkt 3 dyrektywy nr 89/106/EWG i stosowane w nich są wyłącznie farby, elementy wystroju, meble i inne materiały, którym przyznano wspólnotowe oznakowanie ekologiczne lub inne równoważne oznakowanie ekologiczne ISO typu I odnoszące się do niskiej emisji (2 punkty),
- pokoje i strefy wspólne są wolne od zapachów; prześcieradła, ręczniki i tekstylia są prane przy użyciu bezzapachowych detergentów (1 punkt), a czyszczenie odbywa się za pomocą bezzapachowych środków (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą. W odniesieniu do wymogu dotyczącego braku zapachów za wystarczający uznaje się wykaz środków/składników używanych do bezzapachowego prania i czyszczenia.

OGÓLNE ZARZĄDZANIE**86. Rejestracja obiektu zakwaterowania turystycznego w EMAS (3 punkty) lub certyfikacja zgodna z ISO (2 punkty)**

Obiekt zakwaterowania turystycznego jest zarejestrowany w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) (3 punkty) lub certyfikowany zgodnie z normą ISO 14001 (2 punkty).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiedni dowód rejestracji w EMAS lub dowód certyfikacji zgodnej z ISO 14001. Rejestracja dostawców w EMAS (1,5 punktu) lub certyfikacja zgodna z ISO (1 punkt).

87. Rejestracja dostawców w EMAS (1,5 punktu) lub certyfikacja zgodna z ISO (1 punkt)

Przynajmniej jeden z głównych dostawców lub usługodawców obiektu zakwaterowania turystycznego jest zarejestrowany w EMAS (1,5 punktu) lub posiada certyfikat ISO 14001 (1 punkt).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiedni dowód rejestracji w EMAS lub dowód certyfikacji zgodnej z ISO 14001 co najmniej jednego ze swoich głównych dostawców.

88. Spełnienie przez podwykonawców obowiązkowych kryteriów (do 4 punktów)

W przypadku zlecenia podwykonawstwa dodatkowych usług gastronomicznych lub usług sportowo-rekreacyjnych, usługi te świadczone są zgodnie ze wszystkimi obowiązkowymi kryteriami określonymi w niniejszym załączniku, które mają zastosowanie do danych usług (2 punkty za każdą usługę dotyczącą żywności i napojów lub sportu/rekreacji, która jest dostępna w obiekcie zakwaterowania turystycznego).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiednią dokumentację zawartych ze swoimi podwykonawcami umów dotyczących spełnienia przez nich obowiązkowych kryteriów.

89. Liczniki wody i energii (1 punkt)

W obiekcie zakwaterowania turystycznego zainstalowane są dodatkowe liczniki energii i wody w celu umożliwienia gromadzenia danych na temat zużycia energii i wody podczas różnych czynności, przez różne urządzenia, np. w pokojach, pralni i kuchni lub przez określone urządzenia, np. lodówki, pralki itp.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe wyjaśnienie sposobu, w jaki obiekt zakwaterowania turystycznego spełnia to kryterium, wraz z analizą zgromadzonych danych (jeżeli są już dostępne).

90. Dodatkowe działania środowiskowe (maksymalnie 3 punkty)

Albo:

- a) Dodatkowe działania środowiskowe (do 1,5 punktu za każde, maksymalnie 3 punkty). Kierownictwo obiektu zakwaterowania turystycznego podejmuje działania dodatkowe w stosunku do działań przewidzianych w związku z kryteriami określonymi w niniejszej sekcji lub w sekcji A, w celu poprawy jego efektywności środowiskowej. Właściwy organ oceniający wniosek przydziela za te działania punkty – nie więcej niż 1,5 punktu za każde.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium wraz z pełnym opisem każdego dodatkowego działania, o którego uwzględnienie wnioskuje.

Albo:

- b) Przyznanie oznakowania ekologicznego (3 punkty): Obiektowi zakwaterowania turystycznego przyznano jedno z krajowych lub regionalnych oznakowań ekologicznych ISO typu I.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza odpowiedni dowód przyznania oznakowania ekologicznego.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 lipca 2009 r.

zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na nowe substancje czynne: acekwinocyl, aminopirald, kwas askorbinowy, benalaksyl-M, mandipropamid, nowaluron, prochinazyd, spirodiklofen i spiromesifen

(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5582)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/579/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 1 akapit czwarty,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w marcu 2001 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od przedsiębiorstwa Makhteshim Agan Ltd. wniosek o wpisanie substancji czynnej nowaluron do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2001/861/WE ⁽²⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w sierpniu 2001 r. Królestwo Niderlandów otrzymało od przedsiębiorstwa Bayer AG, Niemcy wniosek o wpisanie substancji czynnej spirodiklofen do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2002/593/WE ⁽³⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (3) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w lutym 2002 r. Portugalia otrzymała od przedsiębiorstwa ISAGRO IT wniosek o wpisanie substancji czynnej benalaksyl-M do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2003/35/WE ⁽⁴⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w kwietniu 2002 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało wniosek od przedsiębiorstwa Bayer AG o wpisanie substancji czynnej spiromesifen do załącznika I do dyrek-

tywy 91/414/WE. W decyzji Komisji 2003/105/WE ⁽⁵⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.

- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w marcu 2003 r. Królestwo Niderlandów otrzymało od przedsiębiorstwa Agro-Kanesho Co. Ltd wniosek o wpisanie substancji czynnej acekwinocyl do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2003/636/WE ⁽⁶⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (6) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w styczniu 2004 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od przedsiębiorstwa DuPont (UK) Ltd wniosek o wpisanie substancji czynnej prochinazyd do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2004/686/WE ⁽⁷⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (7) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG we wrześniu 2004 r. Królestwo Niderlandów otrzymało od przedsiębiorstwa Citrex Nederland BV wniosek o wpisanie substancji czynnej kwas askorbinowy do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2005/751/WE ⁽⁸⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (8) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG we wrześniu 2004 r. Zjednoczone Królestwo otrzymało od przedsiębiorstwa Dow AgroSciences wniosek o wpisanie substancji czynnej aminopirald do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2005/778/WE ⁽⁹⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 321 z 6.12.2001, s. 34.⁽³⁾ Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 60.⁽⁴⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 52.⁽⁵⁾ Dz.U. L 43 z 18.2.2003, s. 45.⁽⁶⁾ Dz.U. L 221 z 4.9.2003, s. 42.⁽⁷⁾ Dz.U. L 313 z 12.10.2004, s. 21.⁽⁸⁾ Dz.U. L 282 z 26.10.2005, s. 18.⁽⁹⁾ Dz.U. L 293 z 9.11.2005, s. 26.

- (9) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG w grudniu 2005 r. Austria otrzymała od przedsiębiorstwa Syngenta Limited wniosek o włączenie substancji czynnej mandipropamid do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG. W decyzji Komisji 2006/589/WE⁽¹⁾ potwierdzono, że dokumentacja jest kompletna oraz że może zostać uznana za zasadniczo spełniającą wymogi dotyczące danych i informacji określone w załączniku II i załączniku III do tej dyrektywy.
- (10) Potwierdzenie kompletności dokumentacji było niezbędne, aby umożliwić poddanie ich szczegółowemu zbadaniu, a także aby umożliwić państwom członkowskim przyznawanie tymczasowych zezwoleń na okresy do trzech lat na środki ochrony roślin zawierające te substancje czynne, przy spełnieniu warunków ustanowionych w art. 8 ust. 1 dyrektywy 91/414/EWG, w szczególności warunku odnoszącego się do szczegółowej oceny substancji czynnej i środka ochrony roślin w świetle wymogów ustanowionych w tej dyrektywie.
- (11) Wpływ wymienionych substancji czynnych na zdrowie ludzi oraz środowisko został poddany ocenie zgodnie z art. 6 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/414/EWG w odniesieniu do zastosowań proponowanych przez wnioskodawców. Państwa członkowskie pełniące rolę sprawozdawców przedłożyły Komisji projekty sprawozdań z oceny dnia 21 listopada 2003 r. (benalaksyl-M), 9 marca 2004 r. (spiromesifen), 21 kwietnia 2004 r. (spirodiklofen), 8 marca 2005 r. (acekwincyl), 14 marca 2006 r. (prochinazyd), 22 sierpnia 2006 r. (aminopiraliid), 30 listopada 2006 r. (mandipropamid), 12 stycznia 2007 r. (nowaluron) i 10 września 2007 r. (kwas askorbinowy).
- (12) W każdym przypadku po przedłożeniu projektu sprawozdania z oceny przez odpowiednie państwo członkowskie pełniące rolę sprawozdawcy stwierdzono, iż należy zwrócić się do wnioskodawców z prośbą o dalsze informacje, a do państwa członkowskiego pełniącego rolę sprawozdawcy o zbadanie tych informacji i przedstawienie swojej oceny. Dlatego też dokumentacja jest w dalszym ciągu badana i zakończenie jej oceny nie będzie możliwe w terminie przewidzianym w dyrektywie 91/414/EWG, w przypadku nowaluronu rozpatrywanej w związku z decyzją Komisji 2007/404/WE⁽²⁾, w przypadku spirodiklofenu, spiromesifenu i benalaksylu-M w związku z decyzją Komisji 2007/333/WE⁽³⁾, a w przypadku prochinazydu w związku z decyzją Komisji 2008/56/WE⁽⁴⁾.
- (13) Ponieważ dotychczasowe oceny nie dają żadnego powodu do zaniepokojenia, należy umożliwić państwom członkowskim przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych w odniesieniu do środków ochrony roślin zawierających substancje czynne, o których mowa, na okres 24 miesięcy, zgodnie z przepisami art. 8 dyrektywy 91/414/EWG, aby umożliwić dalsze badanie dokumentacji. Przewiduje się, że ocena i proces podejmowania decyzji, odnoszące się do decyzji w sprawie ewentualnego włączenia acekwincylu, aminopiraliidu, kwasu askorbinowego, benalaksylu-M, mandipropamidu, nowaluronu, prochinazydu, spirodiklofenu i spiromesifenu do załącznika I do tej dyrektywy, zostaną zakończone w terminie 24 miesięcy.
- (14) Jednocześnie należy uchylić decyzje 2007/333/WE, 2007/404/WE i 2008/56/WE, ponieważ zdezaktualizowały się.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie mogą przedłużyć tymczasowe zezwolenia na środki ochrony roślin zawierające acekwincyl, aminopiraliid, kwas askorbinowy, benalaksyl-M, mandipropamid, nowaluron, prochinazyd, spirodiklofen lub spiromesifen na okres kończący się najpóźniej dnia 29 lipca 2011 r.

Artykuł 2

Decyzje 2007/333/WE, 2007/404/WE i 2008/56/WE tracą moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja traci moc dnia 29 lipca 2011 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 2.9.2006, s. 9.

⁽²⁾ Dz.U. L 151 z 13.6.2007, s. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 27.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 14 z 17.1.2008, s. 26.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 lipca 2009 r.****zmieniająca decyzję 2006/433/WE ustanawiającą wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania klasycznego pomoru świń w Niemczech w 2002 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5866)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(2009/580/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 90/424/EWG ustalono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia.
- (2) Decyzją Komisji 2003/745/WE ⁽²⁾ przyznano Niemcom wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków stosowanych w stanach zagrożenia w celu zwalczania klasycznego pomoru świń w 2002 r.
- (3) Decyzją Komisji 2006/433/WE ⁽³⁾ ustalono wysokość całkowitego wkładu finansowego Wspólnoty w wydatki związane ze zwalczaniem klasycznego pomoru świń w 2002 r.
- (4) Wyżej wymieniony wkład wynikał z wniosku złożonego przez władze Niemiec dnia 19 listopada 2003 r. zgodnie z decyzją 2003/745/WE. We wniosku tym znalazło się odniesienie do pewnych wciąż niezamkniętych projektów. Kwestia projektów została uregulowana dopiero dnia 27 grudnia 2007 r. Władze Niemiec dokonały wynikającej z nich płatności dnia 8 stycznia 2008 r. W świetle wyraźnego odniesienia do niezamkniętych projektów w oryginalnym wniosku Komisja uznaje, iż czas niezbędny do ich uregulowania musi zostać uznany za uzasadnioną zwłokę w płatności, co upoważnia do zastosowania zerowej stawki redukcji zgodnie z ostatnim akapitem art. 4 ust. 1 decyzji 2003/745/WE.
- (5) Dnia 19 czerwca 2008 r. Niemcy złożyły dodatkowy oficjalny wniosek o zwrot kosztów, zgodnie z art. 5 ust. 1 decyzji 2003/745/WE. Kwoty w dodatkowym

wniosku wiążą się z kosztami, które początkowo nie zostały zwrócone przez władze Niemiec.

- (6) Decyzja 2003/745/WE, w szczególności jej art. 2 lit. b) i c) oraz art. 4, ma zastosowanie w stosownych przypadkach do tego dodatkowego wniosku.
- (7) W świetle powyższego należy zmienić całkowitą kwotę wkładu finansowego Wspólnoty określoną w decyzji 2006/433/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 1 decyzji 2006/433/WE otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 1

Całkowity wkład finansowy Wspólnoty w wydatki związane ze zwalczaniem klasycznego pomoru świń w Niemczech w 2002 r. na mocy decyzji 2003/745/WE ustala się na 970 167,31 EUR.

Zważywszy, iż przyznano już dwie raty w wysokości 460 000 EUR i 465 808,47 EUR, pozostałą kwotę wkładu finansowego Wspólnoty ustala się na 44 358,84 EUR.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ Dz.U. L 269 z 21.10.2003, s. 18.⁽³⁾ Dz.U. L 173 z 27.6.2006, s. 27.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 lipca 2009 r.****w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu grypy ptaków w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5869)***(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)****(2009/581/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 oraz art. 3a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest zakaźną chorobą wirusową drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli, wywierającą poważny wpływ na rentowność gospodarstw drobiarskich, co z kolei wywołuje zakłócenia w handlu wewnątrzwspólnotowym oraz w wywozie do krajów trzecich.
- (2) W przypadku wystąpienia ogniska grypy ptaków zachodzi ryzyko rozprzestrzenienia się czynnika chorobotwórczego do innych gospodarstw drobiarskich w danym państwie członkowskim, a także w innych państwach członkowskich lub w krajach trzecich poprzez międzynarodowy handel żywym drobiem lub otrzymanymi z niego produktami.
- (3) Dyrektywa Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy ptaków ⁽²⁾ określa środki, które w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby powinny być natychmiast wprowadzone przez państwa członkowskie w trybie pilnym w celu zapobieżenia dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa.
- (4) W decyzji 90/424/EWG ustalono procedury regulujące wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na specyficzne środki weterynaryjne, w tym środki stosowane w stanach zagrożenia. Zgodnie z art. 3a tej decyzji państwa członkowskie otrzymują wkład finansowy przeznaczony na pokrycie kosztów niektórych środków służących zwalczaniu grypy ptaków.
- (5) Artykuł 3a ust. 3 tiret pierwsze i drugie decyzji 90/424/EWG ustanawia zasady dotyczące udziału procentowego w kosztach poniesionych przez państwo członkowskie, który może zostać pokryty w ramach wkładu finansowego Wspólnoty.

- (6) Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu grypy ptaków, podlega zasadom zawartym w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającym zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG ⁽³⁾.
- (7) Ogniska grypy ptaków wystąpiły w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r. Na podstawie dyrektywy Rady 2005/94/WE Niemcy wprowadziły środki mające na celu zwalczenie tych ognisk.
- (8) Niemcy całkowicie wypełniły swoje zobowiązania techniczne i administracyjne przewidziane w art. 3 ust. 3 decyzji 90/424/EWG i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 349/2005.
- (9) Szacunkowe podsumowanie kosztów poniesionych w celu zwalczania grypy ptaków zostało przedstawione przez Niemcy w dniach 5 lutego i 6 marca 2009 r.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Wkład finansowy Wspólnoty na rzecz Niemiec**

Przyznaje się Niemcom wkład finansowy Wspólnoty na pokrycie wydatków poniesionych przez to państwo członkowskie w ramach środków zgodnie z art. 3a ust. 2 i 3 decyzji 90/424/EWG, podjętych w celu zwalczania grypy ptaków w Cloppenburgu w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r.

Artykuł 2**Zasady wypłaty wkładu finansowego**

Wypłaca się pierwszą transzę w wysokości 2 000 000 EUR jako część wkładu finansowego Wspólnoty, o którym mowa w art. 1.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, s. 12.

*Artykuł 3***Adresat**

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 lipca 2009 r.****w sprawie finansowania specjalnych środków stosowanych w stanach zagrożenia w celu ochrony Wspólnoty przed wścieklizną**

(2009/582/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl decyzji 90/424/EWG, w przypadku gdy państwo członkowskie jest bezpośrednio zagrożone wystąpieniem lub rozwojem na terytorium państwa trzeciego choroby wymienionej w załączniku do tej decyzji, mogą zostać przyjęte wszelkie, odpowiednie do sytuacji środki, łącznie z udzieleniem przez Wspólnotę finansowego wsparcia dla środków uznanych za szczególnie konieczne dla powodzenia podjętych działań.
- (2) Wścieklizna jest chorobą zwierzęcą, która atakuje głównie dzikie i domowe zwierzęta mięsożerne, powodując groźne skutki dla zdrowia publicznego. Wścieklizna jest wymieniona w załączniku do decyzji 90/424/EWG.
- (3) W ubiegłych latach współfinansowane przez Wspólnotę programy doustnego uodparniania dzikich zwierząt mięsożernych, będących rezerwuarem choroby, doprowadziły do bardzo korzystnej sytuacji w większości państw członkowskich, to znaczy do gwałtownego spadku liczby zachorowań u zwierząt dzikich i domowych oraz do zaniku występowania choroby u ludzi.
- (4) Terytorium obwodu kaliningradzkiego, eksklawy Rosji otoczonej terytorium UE, sąsiaduje z państwami członkowskimi, które są już bliskie całkowitego wyeliminowania choroby.
- (5) Litwa i Polska poinformowały Komisję, że występowanie wścieklizny leśnej w obwodzie kaliningradzkim stanowi obecnie bezpośrednie zagrożenie dla pomyślnego zakończenia ich programów zwalczania wścieklizny.
- (6) Aby przenikanie choroby z terytorium obwodu kaliningradzkiego nie zniweczyło postępów poczynionych w sąsiednich państwach członkowskich w dziedzinie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, niezbędne są pilne działania na terytorium obwodu.

- (7) Konieczny jest specjalny środek mający na celu zapobieganie powtarzającym się ponownym zakażeniom w sąsiednich państwach członkowskich wywołanym przez ogniska choroby znajdujące się w obwodzie kaliningradzkim. Biorąc pod uwagę wielkość jego terytorium, środkiem bardziej odpowiednim i opłacalnym niż ustanowienie buforowej strefy szczepień na terytorium sąsiednich państw członkowskich, którą należałoby utrzymywać bezterminowo, jest pomoc udzielona obwodowi kaliningradzkiemu w zwalczaniu wścieklizny na jego terytorium.

- (8) Zgodnie z art. 110 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾ przyznanie dotacji następuje w ramach rocznego programu prac. Roczny program prac realizowany jest poprzez ogłaszanie zaproszeń do składania ofert, z wyjątkiem właściwie umotywowanych, wyjątkowych nagłych przypadków. Zgodnie z art. 168 ust. 1 lit. b) szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002, określonych w rozporządzeniu Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002⁽³⁾, Komisja może podjąć decyzję o przyznaniu dotacji bez zaproszenia do składania ofert we właściwie umotywowanych, wyjątkowych nagłych przypadkach.
- (9) Dnia 21 października 2008 r. Rosja przedłożyła Komisji program zwalczania wścieklizny w obwodzie kaliningradzkim, który to program został uznany za możliwy do zaakceptowania w kontekście celu, którym jest ochrona Wspólnoty przed wścieklizną. Działania przewidziane w programie są niezbędne dla ochrony interesów Wspólnoty, właściwe jest zatem finansowanie przez Wspólnotę niektórych środków. W związku z powyższym na wdrożenie tego programu należy w roku 2009 przyznać dotację finansową Wspólnoty.
- (10) Niniejsza decyzja stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 75 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002, art. 90 szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 oraz art. 15 przepisów wewnętrznych dotyczących wykonania budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich⁽⁴⁾.
- (11) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.⁽⁴⁾ Decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2009 r. (C(2009) 2105).

STANOWI, CO NASTĘPUJE

Artykuł 1

1. Niniejszym zatwierdza się 36-miesięczny plan zwalczania wścieklizny w obwodzie kaliningradzkim (zwany dalej „programem zwalczania wścieklizny”), przedłożony przez Rosję.
2. Działanie na mocy niniejszej decyzji obejmuje następujące działania szczegółowe:
 - zakup przynęt ze szczepionką w celu doustnego uodparniania dzikich zwierząt mięsożernych,
 - rozmieszczenie na terytorium obwodu kaliningradzkiego przynęt ze szczepionką, o których mowa w powyższym punkcie.

Artykuł 2

Maksymalny wkład Wspólnoty ustala się na kwotę 1 800 000 EUR finansowaną z pozycji 17 04 03 01 budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich na rok 2009.

Artykuł 3

1. Dopuszcza się przyznanie indywidualnej dotacji służbie weterynaryjnej i państwowej inspekcji weterynaryjnej obwodu kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej (Служба ветеринарии и госветинспекции Калининградской области).
2. Działania objęte niniejszą decyzją mogą być finansowane do wysokości 100 % odpowiednich kosztów kwalifikowalnych, pod warunkiem że część całkowitych kosztów tych działań zostanie pokryta przez służbę weterynaryjną i państwową inspekcję weterynaryjną obwodu kaliningradzkiego Federacji Rosyjskiej (Служба ветеринарии и госветинспекции Калининградской области) lub poprzez wkład finansowy z innych źródeł niż wkład wspólnotowy.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2009 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Republiką Indii w sprawie cen gwarantowanych cukru trzcinowego w okresie dostaw 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 oraz od dnia 1 lipca do dnia 30 września 2009 r.	48
2009/575/WE, Euratom:	
★ Decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie mianowania do Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego członka z Rumunii.	54
2009/576/WE:	
★ Decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów zastępcy członka ze Zjednoczonego Królestwa	55
2009/577/WE:	
★ Decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii	56
 Komisja	
2009/578/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 9 lipca 2009 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom zakwaterowania turystycznego (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5619) ⁽¹⁾	57
2009/579/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2009 r. zezwalająca państwom członkowskim na przedłużenie tymczasowych zezwoleń przyznanych na nowe substancje czynne: acekwincyl, aminopirald, kwas askorbinowy, benalaksyl-M, mandipropamid, nowaluron, prochinazyd, spirodiklofen i spiromesifen (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5582) ⁽¹⁾	80
2009/580/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2009 r. zmieniająca decyzję 2006/433/WE ustanawiającą wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania klasycznego pomoru świń w Niemczech w 2002 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5866)	82
2009/581/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty przeznaczonego na środki stosowane w stanach zagrożenia, służące zwalczaniu grypy ptaków w Cloppenburgu, w Niemczech, w grudniu 2008 r. i styczniu 2009 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2009) 5869)	83
2009/582/WE:	
★ Decyzja Komisji z dnia 29 lipca 2009 r. w sprawie finansowania specjalnych środków stosowanych w stanach zagrożenia w celu ochrony Wspólnoty przed wścieklizną	85

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
 od 33 do 64 stron: 12 EUR
 powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>